

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το πηνύδι

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Β'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Νοτιάς”

- *ΤΟ ΚΙΤΑΠΙ*
- *ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ*
- *ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλωση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Όπως σε κάθε άλλο είδος θεάτρου ο θιασάρχης επιλέγει τους πρωταγωνιστές και τα άλλα μέλη του θιάσου του, έτσι και στο θέατρο σκιών ο караγκιοζοπαίχτης συγκροτεί τον δικό του, κάπως ιδιόρρυθμο, θίασο από φιγούρες, τις οποίες κατά κανόνα κατασκευάζει ο ίδιος, είτε σκαλίζοντας χαρτόνια, είτε ζωγραφίζοντας ζελατίνες, δέρματα κλπ.

Αν και οι χαρακτήρες που παρουσιάζονται στο θέατρο σκιών είναι ως επί το πλείστον οι ίδιοι, οι φιγούρες ακόμη και των πιο βασικών διαφέρουν από καλλιτέχνη σε καλλιτέχνη σε αντίθεση με την ομιλία και την φρασεολογία τους, που πάντα είναι η ίδια. Αυτό συμβαίνει μάλλον, γιατί ο κάθε καλλιτέχνης αποτυπώνει στο χαρτόνι ή την ζελατίνα τις φιγούρες, όπως ο ίδιος τις έχει στη σκέψη, αλλά και στην καρδιά του.

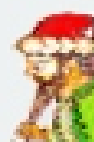
Με τις φιγούρες του αυτές ο караγκιοζοπαίχτης θα περάσει όλη του την ζωή. Ακόμη και όταν κάποτε σταματήσει για οποιονδήποτε λόγο να ασχολείται επαγγελματικά ή μη με το θέατρο σκιών, οι φιγούρες του ή κουτσούνια, όπως πολλοί τις αποκαλούν, θα μένουν πάντα κοντά του, φίλοι του πιστοί και αγαπημένοι, να τον συντροφεύουν σε χαρές και λύπες.

Κ. Στ.

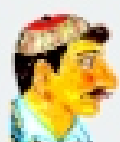
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ

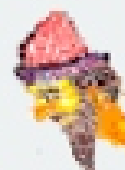
ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΟΣ

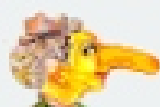
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

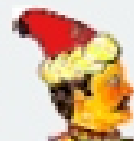
ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΤΑΧΗΣ

ΓΕΡΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας και προχωράει αργά-αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και σιγά-σιγά πλησιάζει τον Ταχήρ. Μόλις η μουσική σταματήσει, κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Μπρε, καλώς τον Χατζηβατή!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μάλιστα... (Σηκώνεται).

ΤΑΧΗΡ Τι κάνεις, τζάνεμ... είσαι καλά; Σπίτι... όλοι καλά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ας τα λέμε καλά, μπέη μου... ας τα λέμε καλά. Εσείς... καλά;

ΤΑΧΗΡ Από υγεία... δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!.. Σκοτούρες βέβαια και σεκλέτια... πάντα υπάρχουν.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καταλαβαίνω, αφέντη μου... Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης είναι καλά; Αλλά τι ρωτάω... τώρα... τώρα θα είναι όλο χαρές... που γύρισε η κορούλα του από το εξωτερικό, που είχε πάει για σπουδές.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι, Χατζηβατάη... πολύ μεγάλη χαρά πήρε ο Βεζίρης μας, που τελείωσε η Φατμέ χανούμ τις σπουδές της... και μάλιστα με άριστα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Με άριστα, ε; Τι μου λέτε; Μπράβο!

ΤΑΧΗΡ Ναι, βέβαια... με άριστα. Μόνο, φιλε μου Χατζηβατάη... κάτι φήμες περίεργες και μάλλον ύποπτες έφτασαν στ' αυτιά μου...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α, μπα;

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... φήμες που κυκλοφορούν όχι μόνο στην πόλη μας, αλλά και σ' όλη την γύρω περιοχή. Δηλαδή... κουτσομπολιά σε βάρος της κοπέλας... καταλαβαίνεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πω πω... αν το μάθει ο Βεζίρης μας...

ΤΑΧΗΡ Ε, θα το μάθει... δεν θα το μάθει; Μάλιστα σκοπεύω εγώ ο ίδιος να τον ενημερώσω, προτού το μάθει από αλλού... Μην ξεχνάς ότι είμαι Υπασπιστής του... αστυνομικός του σαραγιού... τι... πρέπει αμέσως να τον ενημερώσω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Στενοχώρια που θα πάρει ο καημένος...

ΤΑΧΗΡ Οπωσδήποτε... αλλά δεν γίνεται κι αλλιώς. Όμως, τζάνεμ, δεν με ρώτησες τόση ώρα περί τίνος πρόκειται... ποιες είναι οι φήμες και τα κουτσομπολιά... αντιλαμβάνομαι ότι κάτι έχεις ακούσει κι εσύ, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι... δηλαδή, πώς... και είχα σκοπό, ο καημένος, να σας τα μεταφέρω, αλλά με προλάβετε...

ΤΑΧΗΡ Άφεριμ!.. Για πες μου, λοιπόν: τι ακριβώς έχεις ακούσει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Απίστευτα πράγματα, αφέντη μου... Να, ότι η κόρη του πασά είναι κακιά... απλησίαστη...

ΤΑΧΗΡ Άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ότι κάνει την έξυπνη και την πολύξερη, ενώ είναι χαζή και... με το συμπάθειο κιόλας, καθυστερημένη...

ΤΑΧΗΡ Άλλο... άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... ότι... (Σκέπεται). Α, ναι... ότι, τέλος πάντων, είναι κόρη του μπαμπά της και ότι... (διστάζει κάπως).

ΤΑΧΗΡ (Τον πιέζει). Και ότι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, να... και ότι με τους άντρες... δεν τα πολυπάει καλά... έχει πρόβλημα...

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!.. Όλα αυτά λένε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όπως σας τα λέω, αφέντη Ταχήρ... ακριβώς όπως σας τα λέω. Αλλά το χειρότερο, αν μου επιτρέπετε, δεν είναι που τα λένε... το χειρότερο είναι που τα πιστεύουν!..

ΤΑΧΗΡ (Μουρμουρίζει με θυμό). Κιοπόγλου κιοπέκ!.. (Κινείται προς το σαράι). Χατζηαβάτη, φεύγω... πάω να ενημερώσω τον Βεζίρη... (Σταματάει). Ε... εάν σε χρειασθώ σε λίγη ώρα, πού θα σε βρω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα... (Με έμπνευση). Εδώ απέναντι θα είμαι... στο φίλο μου τον Καραγκιόζη... ξέρετε...

ΤΑΧΗΡ Ξέρω, ναι. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη). Γεια σου, το λοιπόν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Προσκυνώ!.. (Στρέφει και ακολουθώντας τον για λίγο). Στο καλό να πάτε... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας!..

ΤΑΧΗΡ (Κοντοστέκεται). Σ' ευχαριστώ, Χατζηαβάτη. (Εξέρχεται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα μονολογώντας). Κάτι θα θέλει να του κάνω ο μπέης... κανένα ντελάλη ίσως. Αχ, μακάρι... να βγάλω καμιά δεκαρίτσα... (Προχωράει προς την καλύβα). Αλλά δεν κοιτάξα: αυτός ο μούργος ο Καραγκιόζης... είναι μέσ' στην παράγκα του;

ΦΩΝΕΣ Πιάστε τον!.. Πιάστε τον!.. Μη μας φύγει!.. Προς το σαράι πάει...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κοντοστεκέται). Τι να τρέχει;

ΦΩΝΕΣ Στο στενό... στο στενό μπήκε... Πιάστε τον τον κλέφτη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πιάστε τον, μωρέεεεε!.. Από 'κει... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και πέφτει με φόρα πάνω στον Χατζηβατή). Ααάπ'!.. Εδώ σ' έχω, φίλε... Έλεγεσ θα μου γλιτώσεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας). Σιγά, βρε, τρομάρα να μη σου 'ρθει!.. Δάγκωσα τη γλώσσα μου... (Σκύβει και φτύνει κάτω). Φτου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ τραβιέται πίσω). Δεν ακούς, μωρέ, που... (τον χτυπάει από κάτω προς τα πάνω) που κορνάρω... α; Γιατί δεν πας στην άκρη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνει μια εναέρια τούμπα προς τα πίσω). Οχι!.. Οχι!.. (Παραπατώντας). Σιγά, βρε, θα... θα με σακατέψεις, τρομάρα σου!.. (Μικρή σιγή). Γιατί τρέχεις πάλι; Ποιοι είναι αυτοί που σε κνηγοόσαν; Τι τους έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το μακρό του χέρι προς τα κάτω και το

κουνάει 'μπρός-πίσω δυο-τρεις φορές σαν εκκρεμές). Μίλα καλά... γιατί θα έχουμε καρπαζοθύελλα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τώρα... μη μου 'πείς ότι κυνηγούσες κάποιον εσύ... δεν θα το πιστέψω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Ναι, ρε... εγώ τους κυνήγαγα όλους αυτούς που ήσαν πίσω μου. Αλλά εγώ είμαι... είμαι γρήγορος στα πόδια... και τους ξεπέρασα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τρομάρα στα μπατζάκια σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απειλητικά). Κάτσε καλά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσύ να κάτσεις καλά... που γέρασες και μυαλό δεν έβαλες ακόμη. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, για πες μου: τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... μια μικρή παρεξήγηση...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα σου ειπώ, θα καταλάβεις κι αμέσως θα μου ρίξεις δίκιο. Αμέσως!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Για λέγε, για λέγε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σίγουρα θα μου ρίξεις δίκιο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, λέγε μου, λοιπόν!.. Μ' έσκασες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, άμα δεν μου ρίξεις δίκιο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εεέ... δεν υποφέρεσαι!.. Πάω να φύγω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι πάω να φύγω... όχι πάω να φύγω... Χα!.. Να σου λείπουν αυτά!.. Θ' ακούσεις πρώτα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μα, ν' ακούσω θέλω κι εγώ... Θα μου 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου 'πώ... άραξε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άντε, μπράβο... πες μου επί τέλους!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Είχα, που λες, ένα ξεροκόμματο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ψωμί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ναι, ρε... ψωμί. Τι... μουσταλευριά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, όταν μιλάμε για ξεροκόμματο, μιλάμε για σκέτο τούβλο... Δεν μασιότανε με τίποτα! Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ωραία... που δεν μασιότανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία ως εδώ... Πάμε παρακάτω, μ' έσκασες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... Κι ήμουν εδώ απ' όξω απ' το μαγέρικο του Αρμένη... Ξέρεις, στη στροφή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... Παρακάτω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω: δεν μπαίνω μέσα, μπας και πετόχω κάνα πιάτο με καμιά στάλα σάλτσα, νά'χει μείνει, ή κάνα κόκαλο, ξέρω 'γώ, να το περάσω δεύτερο χέρι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα, τρομάρα σου... Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπαίνω μέσα, που λες... κοιτάζω στα τραπέζια όλα... τίποτα!.. Ξεραίλα... Με βλέπει ο Αγκόπ... τι θέλεις, μου λέει... τι να του 'πώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι τού 'πες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μακαρόνια έχεις, τον αρωτάω... Έχω, μου λέει αυτός... φρεσκότατα!.. Κι αμέσως μου βγαίνει στην κόντρα: εσύ λεφτά έχεις, μ' αρωτάει... Πάλι στη γωνία ο δικός σου... Και πόσο κάνει, τον αρωτάω, μια μερίδα μακαρόνια, για να ιδώ αν μου φτάνουν... Μια δεκάρα, μου λέει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δέκα γρόσια. Καλά, είχες λεφτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, πώς... μόλις που είχα εξαργυρώσει το τσέκι... (Σε άλλο τόνο). Με δουλεύεις, ρε Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε, τι έκαμες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... Τον ρώτησα: η αυτή... η σάλτσα που βάζεις στα μακαρόνια... πόσο κάνει η σάλτσα; Δεν χρεώνεται, μου λέει, η σάλτσα!.. Δηλαδή... τζάμπα, του λέω... Τζάμπα, μου λέει!.. Ε, δεν μου βάζεις, του λέω δείχνοντας το ξεροκόμματο, λίγη σάλτσα, που είναι τζάμπα και δεν χρεώνεται, μπας και φάω το ξεροκόμματο, που είναι τούβλο και δεν μασιέται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... κούνησε λίγο το κεφάλι του και πήγε να πάρει ένα πιάτο, για να μου βάλει λίγη σάλτσα... Κάνω, που λες, κι εγώ έτσι και βουτάω το ξεροκόμματο μέσ' στην κατσαρόλα με τη σάλτσα, για να δοκιμάσω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι 'πες; Έβαλες το ξεροκόμματο στην κατσαρόλα μέσα, για να δοκιμάσεις τη σάλτσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά; Τι... γουρούνι στο σακί θα έπαιρνα; Δεν είσαι καλά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ δεν είμαι καλά ή εσύ παλάβωσες τελείως; Και; Για συνέχισε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... με είδε ο Αγκόπ... βάζει κάτι φωνές... ποιος είδε τον Θεό και δεν τον φοβήθηκε... Μου κοπανάει και μία στο χέρι με την κουτάλα που κρατούσε... με ξέρανε, θεμά το γονιό του... Μού 'πεσε και το ξεροκόμματο μέσ' στην κατσαρόλα... πάει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι εγώ; Α... τι έκανα εγώ; Κάπου πήρε το μάτι μου μισό κοτόπουλο ψητό εκεί σε μια πιατέλα... το βουτάω, που λες, κι όπου φύγει-φύγει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, βρε αθεόφοβε; Αυτά πήγες και τού 'κανες τ' ανθρώπου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ!.. (Ξεροβήχει. Μουλωχτά). Ε; Δίκιο δεν έχω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κουνάει το κεφάλι του). Τρομάρα σου!.. Και δεν μου λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Το κοτόπουλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι το έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τό 'φαγα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή, έτρεχες κι έτρωγες; Πω πω!.. Βρε, τι μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά, τι; Να με γραπώσουνε 'κει πέρα σε... σε καμιά διπλοστροφή... και να μου το πάρουνε πίσω; Χα!.. Τι λέ', ρε; Κάτσε καλά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι έλεγα... μήπως μού 'δινες κι εμένα να γλείψω κάνα... κάνα κοκαλάκι... που κάπως μου ήρθε μια λιγούρα, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λιγούρα σου 'ρθε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... έτσι όπως μου τά 'λεγες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, σκουπίσου... (Σε άλλο τόνο). Δεν φαντάζομαι να είσαι έγκυος... μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι... έγκυος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... οι έγκυες έχουνε λιγούρες... δεν το έχεις ακουστά; Μήπως είσαι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, ά' να χαθείς από 'κει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... σκουπίσου, τότε... Σκουπίσου, που τρέχουνε τα σάλια σου.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τρέχουνε, ε; (Μικρή σιγή). Δεν μου λες... σπίτι σου πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να έλθω κι εγώ να περιμένω λίγο... μπορεί να με ζητήσει ο αφέντης ο Ταχέρ... Του είπα ότι θα είμαι εδώ για λίγη ώρα... κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τρέχει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Περίεργα πράγματα, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περίεργα; Τι περίεργα; Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Χμ! Φωτιά στα μπατζάκια του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... Δεν έτυχε ν' ακούσεις τι λέγεται τώρα-τώρα για την κόρη του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την κόρη του;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, βρε... που είχε πάει για σπουδές στην Ευρώπη... Γύρισε, δεν τό 'μαθες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... εντάξει... Στην Ευρώπη πήγε η κοπέλα, δεν πήγε στον αγύριστο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θέλω να σου 'πώ ότι, με το που γύρισε, άρχισαν τα κουτσομπολιά να δίνουν και να παίρνουν. Κατάλαβες; Και μιλάμε για κουτσομπολιά κακόβουλα για την κοπέλα. Εσύ δεν έτυχε ν' ακούσεις κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι άκουσα, αλλά όχι πολύ καλά. Ξέρεις, έκανε η κοιλιά μου παράσιτα... Γουργούριζε απ' την πείνα και δεν τον έπιανα καλά το σταθμό... (Σε άλλο τόνο). Άσε με, ρε Χατζατζάρη!.. Κι όταν έφυγε η κοπέλα, κουτσομπολεύανε... και που γύρισε, κουτσομπολεύουνε... και αύριο που θα παντρευτεί, άλλα κουτσομπολιά...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ματάκια μου... δεν σε αναγνωρίζω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν με αναγνωρίζεις; Θα είχες, φαίνεται, καιρό να με ιδείς... (Σε άλλο τόνο). Ρε, Χατζηπαλαβιάρη... εδώ βλέπουμε τον ουρανό σφοντύλι και τ' άστρα μακαρόνια απ' την πείνα... με κουτσομπολιά, διαδόσεις και φήμες θ' ασχολιόμαστε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δίκιο έχεις, αλλά να... θέλω να 'πώ... είναι κρίμα να το κουβεντιάζουνε το κορίτσι στους καφενέδες και στις εργατιές σ' όλη την πόλη και τη γύρω περιοχή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οποιοδήποτε δεν είναι σωστό.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Συμφωνείς δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια συμφωνώ!.. Άλλωστε, κι εγώ δεν είμαι θύμα κουτσομπολιών και διαδόσεων;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ βέβαια!.. Και τι δε μου 'χουνε σούρει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Με απορία). Άντε! Εσένα; Δεν έχω κάτι υπόψη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχεις υπόψη σου; Ρε, εδώ μας έχει βγει τ' όνομα... Βούκινο μας έχουνε κάνει!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ανάθεμα κι αν καταλαβαίνω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, Χατζηπασατέμπο... όταν κάποιος είναι, ξέρω 'γώ, κάπως... Ε; Ναι... Πώς τότε λένε, ρε, οι άλλοι... Καραγκιόζη δεν τότε λένε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μούξι και ξερό σ'!.. (Σε άλλο τόνο). Και γιατί, ρε, τότε λένε Καραγκιόζη... για καλό; Για να τον παινέσουνε; Όχι βέβαια! Για να τον ξεφτιλίσουνε τότε λένε... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι να καταλάβω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άκου', ρε, τι να καταλάβει... Ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, έχω γίνει η προσωποποίηση της ξεφτίλας!.. (Μικρή σιγή). Κι εσύ μου μιλάς για τη Βεζιροπούλα... την κουτσομπολεύουνε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εγώ είπα: κρίμα για το κορίτσι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε Χατζατζάρη!.. Θυγατέρα του Βεζίρη είναι... αρχοντοπούλα με τα όλα της. Και θα την κουτσομπολέψουνε... και θα την κουβεντιάσουνε... Καρυδιά γεμάτη καρύδια, που λένε... δεν θα την πετροβολήσουνε; Αλλά εμένα, γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Φαίνεται... πώς κι εσύ καρυδιά είσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Και με τι καρύδια, ρε... κούφια; (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... Άντε, έλα να πάμε μέσα, να ξαποστάσουμε και λίγο... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Ακολουθώντας τον). Ναι, ναι... καλά λες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Χωρίς να φαίνεται). Ε... καφέ θες; Δε θες...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι 'πες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάνα νεράκι, ε; Για τίποτα έτοι... στερεότερο, Χατζατζάρη μου, ούτε κουβέντα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε; Όχι, όχι... αλλά, να σου 'πώ, έναν καφέ θα τον έπινα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Θα τον έπινες, ε; (Ξεροβήχει). Αμ', έτσι όπως τον φτιάχνει τον καφέ η Αγλαΐα... μάλλον δεν θα τον έπινες.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν καταλαβαίνω... Πώς τον φτιάχνει δηλαδή;

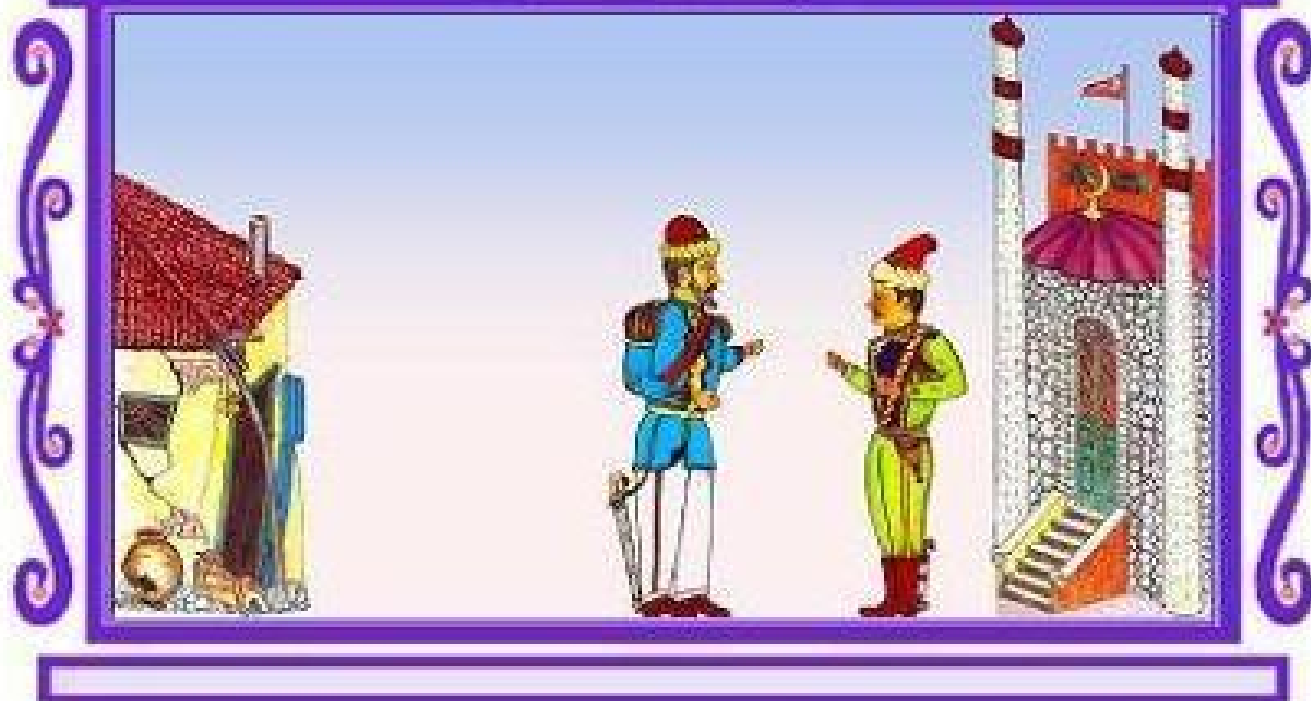
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χα! Πολλά βαρύ τον φτιάχνει... αλλά χωρίς καφέ και ζάχαρη... Είναι αυτό που λένε... πολλά βαρύ και όχι. Κατάλαβες; Το όχι θα 'πεί χωρίς καφέ και χωρίς ζάχαρη... Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κατάλαβα, ματάκια μου... (Σε άλλο τόνο). Νεράκι, λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Νεράκι... νεράκι, αλλά... από την πάνω βρύση, ε;

Σκηνή Γ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Ταχέρ, που ακολουθεί). Για πες μου, Ταχέρ... τι είναι αυτό που σ' έκανε να έλθεις για να με βρεις τέτοιαν ώρα;

ΤΑΧΗΡ Ήλθα, πολυχρονεμένε μου, να διακόψω την ανάπαυσή σας, διότι πληροφορήθηκα ότι συμβαίνουν κάποια πράγματα, περίεργα θα έλεγα, για τα οποία θα πρέπει να είστε απόλυτα ενήμερος...

ΒΕΖΙΡΗΣ Σε ακούω, λοιπόν.

ΤΑΧΗΡ Βεζίρη μου... καθημερινώς φτάνουν σ' αυτιά μου σχόλια σε βάρος της Βεζιροπούλας μας... Αντιλαμβάνεστε...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Τον διακόπτει). Σχόλια εις βάρος της Φατμέ χανούμ;

ΤΑΧΗΡ Ναι, πασά μου... Ότι δηλαδή... είναι κακιά, ακατάδεκτη και ψηλομύτα, τώρα που γύρισε από το εξωτερικό.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι μου λες;

ΤΑΧΗΡ Ακόμη ότι... όσο κι αν σπούδασε... δεν έπαψε να είναι, μετά συγχωρήσεως, χαζή... και άλλα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και άλλα; (Ξεροβήχει). Να συλληφθούν αμέσως αυτοί που τα λένε... Αμέσως!..

ΤΑΧΗΡ Μα, Βεζίρη μου... θα πρέπει να συλληφθούν τουλάχιστον οι μισοί κάτοικοι της πόλης και της γύρω περιοχής...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλάχ κερίμ!.. (Μικρή σιγή). Και... τι έχεις να προτείνεις εσύ;

ΤΑΧΗΡ Κοιτάξτε... κατά την γνώμη μου, πριν πάρετε οποιαδήποτε απόφαση, πρέπει να συζητήσετε με την κοπέλα. Μήπως η ίδια ξέρει ή υποψιάζεται από πού ξεκίνησαν οι φήμες και τα κουτσομπολιά.

ΒΕΖΙΡΗΣ Να συζητήσω... Βεβαίως!.. Πήγαινε, λοιπόν, μέσα και πες να ειδοποιήσουν την Φατμέ να έλθει εδώ... Και θα σε καλέσω πάλι.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, Βεζίρη μου... Πηγαινώ αμέσως!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού). Σας προσκυνώ. (Σιγή).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Κάνει τεμενά). Μπαμπά μου και Βεζίρη μου, σε προσκυνώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την... καλώς την...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ο αφέντης ο Ταχέρ είπε ότι με θέλεις...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, τζάνεμ... Θέλω να σε ρωτήσω κάτι σαν πατέρας προς την θυγατέρα του... κι εσύ θέλω να μου απαντήσεις με ειλικρίνεια, όπως πάντα. Μου το υπόσχεσαι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Βεβαίως!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Ο Ταχέρ μπέης, λοιπόν... στα πλαίσια των καθηκόντων του σαν αστυνομικός του σαραγιού, με πληροφόρησε ότι κάποιες φήμες... κάποια κουτσομπολιά, που σε αφορούν προσωπικά και δεν είναι για σένα καθόλου κολακευτικά... κυκλοφορούν στην πόλη και σ' όλη την περιοχή... Έχεις κάτι υπόψη σου, παιδί μου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν έχω ιδέα!.. Περί τίνος πρόκειται;

ΒΕΖΙΡΗΣ Άκουσε, κόρη μου... Κατ' αρχήν θέλω να σου ειπώ πως όλα αυτά εγώ τα θεωρώ παντελώς αβάσιμα. Αλλά πες μου: φέρθηκαν κάπου υπεροπτικά... ακατάδεκτα... από τότε που επέστρεψες από τις σπουδές σου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ακατάδεκτη εγώ, καλέ μπαμπά;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ξέρω κι εγώ, τζάνεμ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εγώ... και με την έγκρισή σου, κάνω μελέτη για την δημιουργία εδώ στο σαράι γραφείου επικοινωνίας μας με τον απλό κόσμο. Να το αναλάβω εγώ... και να έρχονται όσοι από τους πολίτες έχουν προβλήματα, αν μπορώ η ίδια να προτείνω λύσεις... αλλιώς, να τα προωθώ στις Υπηρεσίες του σαραγιού ή και στην αφεντιά σου, αν πρέπει.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ξέρω, παιδί μου...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και όπως σου είχα ειπεί εξ αρχής... καμιά, μα καμιά άλλη φιλοδοξία δεν με ώθησε σε αυτή μου την πρωτοβουλία, παρά μόνο να φανώ, όσο μπορέσω, χρήσιμη σήμερα στον πατέρα μου και Βεζίρη της περιοχής και αύριο στον άντρα που θα παντρευτώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπράβο, καλό μου παιδί!.. Με καθησυχάζεις με αυτά που μου λέγεις... γιατί κυκλοφορεί και κάποια φήμη σχετικά με αυτό το θέμα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλήθεια; Δεν ξέρω τι να ειπώ. Απλά, επειδή εγώ έχω άλλες προτεραιότητες, δεν θέλω να παντρευτώ σύντομα... αν κι εσύ δεν έχεις αντίρρηση.

ΒΕΖΙΡΗΣ Οποσδήποτε αυτό δεν είναι της παρούσης στιγμής.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι... ναι, μπαμπά μου... Άλλωστε τώρα πρέπει να κοιτάσουμε τι θα κάνουμε μ' αυτά τα κουτσομπολιά... (Σκεπτική). Αν και...

ΒΕΖΙΡΗΣ Αν και; Έχεις κάτι να μου προτείνεις;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Να, λέω... πως, όταν με γνωρίσει από κοντά ο πολύς ο κόσμος μέσω του γραφείου επικοινωνίας...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Την διακόπτει). Αυτό θ' αργήσει να γίνει...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μπα... καθόλου. Η μελέτη έχει ήδη ολοκληρωθεί... τελάλη βγάζουμε και ξεκινάει η λειτουργία του.

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ... Και θα τρέξει ο κόσμος να σου ειπεί τα προβλήματά του, κόρη μου... όταν μάλιστα, μαζί με όλα τ' άλλα, σ' έχουνε και για χαζή;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μπα; Πολύ ωραία τότε!

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολύ ωραία, που σε θεωρούν χαζή; Αλλάχ κερίμ!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πάρα πολύ ωραία, Βεζίρη μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Είμαι σίγουρος πως κάτι σου μπήκε στο μυαλό σου...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Χα!.. Αφού, λοιπόν, με θεωρούν χαζή, θα βγάλουμε τελάλη πως όποιος μου βάλει κάποιο πρόβλημα ή κάποιο αίνιγμα ή ό,τι άλλο μπορεί να απαντηθεί και δεν του απαντήσω... θα παίρνει ένα γερό μπαξισι... Πιστεύω ότι τότε θα τρέξουν όλοι... Ε; Τι λες κι εσύ, μπαμπά μου... δεν θα τρέξουν;

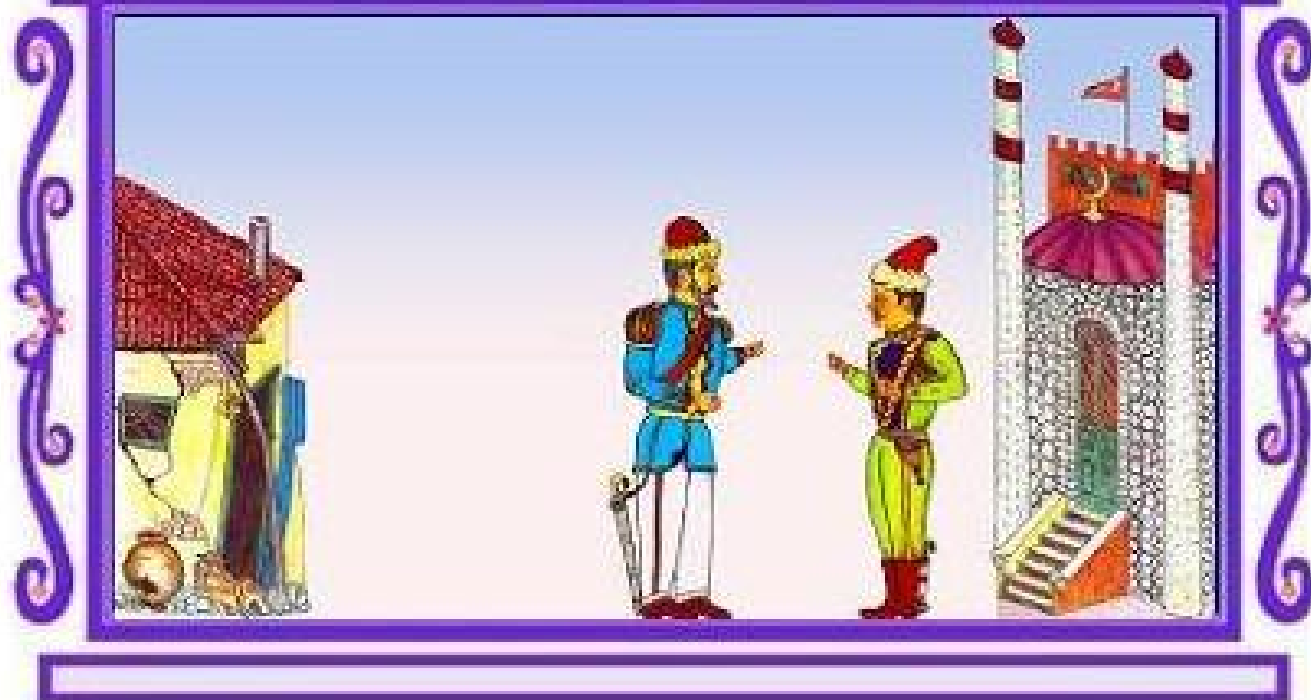
ΒΕΖΙΡΗΣ Έλα να σε φιλήσω, κόρη μου... και τρέξε να μου στείλεις τον Ταχέρ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Γέφτει στην αγκαλιά του). Σ' ευχαριστώ, μπαμπά μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εγώ σ' ευχαριστώ, παιδί μου... (φιλιούνται) για την χαρά που μου έδωσες... (Αποχωρίζονται). Πήγαινε τώρα μέσα και πες στον Ταχέρ να έλθει εδώ γρήγορα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, Βεζίρη μου... τρέχω... Σε προσκυνώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Σιγή).

Σκηνή Ε'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού).
Και πάλι σας προσκονώ, Βεζίρη μου... Με ζητήσατε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Ταχήρ... Μίλησα, όπως είπαμε, με τη Φατμέ...

ΤΑΧΗΡ Α... μάλιστα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν έχει υπόψη της τα κουτσομπολιά και τις διαδόσεις...
Δεν έτυχε ν' ακούσει κάτι ως τώρα.

ΤΑΧΗΡ Κατάλαβα... πλήρης άγνοια. Ε... πήρατε κάποια απόφαση μήπως;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... γι' αυτό και σε κάλεσα. Θέλω να βρεις αυτόν τον φίλο
μας τον Χατζηαβάνη... τον τελάλη, ξέρεις...

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... είναι καλός και πιστός φίλος. Και μάλιστα ξέρω
και πού θα τον βρω αυτήν τη στιγμή...

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμ!.. Θα τον βάλεις, λοιπόν, να τελαλήσει παντού, σ'
όλες τις ρούγες και σ' όλους τους μαχαλάδες, αλλά και στα γύρω χωριά...
ότι: όποιος επιθυμεί να θέσει στην Βεζιροπούλα κάποιο αίνιγμα... ή
κάποιο πρόβλημα... ή στιδήποτε που μπορεί ν' απαντηθεί... μπορεί

να περάσει από το σαράι και να το κάνει... Εάν δεν του δοθεί σωστή απάντηση, θα λαμβάνει εκατό λίρες μπαξίσι!.. Εάν όμως του δοθεί... τότε θα πρέπει εκείνος να δώσει απάντηση σε μια παρόμοια ερώτηση της Βεζιροπούλας και, αν είναι σωστή, θα είναι ελεύθερος να φύγει... αν όχι, θα ρίχνεται στο παλιό πηγάδι του σαραγιού, όπου θα παραμένει μέχρις ότου κάποιος κερδίσει την Βεζιροπούλα... Εντάξει;

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, Βεζιρη μου. Οπότε, να τρέξω για τον τελάλη εγώ... ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον). Γεια σου... και να μου αναφέρεις!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις προσπεράσει ο Βεζιρης, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Ασφαλώς, Βεζιρη μου!.. Σας προσκυνώ... (Στρέφει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ: ο Χατζηαβάτης είναι ακόμη εδώ; (Πλησιάζει την καλύβα, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Ταχέρ θα είναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, τι κάθεται; Άντε γρήγορα έξω!

ΤΑΧΗΡ (Φωνάζει). Τον Χατζηαβάτη θέλω... είναι μέσα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσως!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Εδώ είμαι, αφέντη Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ Α, μπράβο!.. Το λοιπόν, Χατζηαβάτη, άκουσε: θα πας τώρα αμέσως να τελαλήσεις παντού... κι όταν λέμε παντού, εννοούμε (με έμφαση) πασαντού!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... Σ' όλες τις ρούγες και σ' όλους τους μαχαλάδες... και τους Οθωμανικούς.

ΤΑΧΗΡ Ναι, μπράβο!.. Αλλά και στα γύρω χωριά... και τα γρέκια όλα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα, αφέντη μου, όλα.

ΤΑΧΗΡ Πρόσεξε καλά τι θα τελαλήσεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Προσέχω, μπέη μου... προσέχω, ο καημένος... Είμαι όλος προσοχή!

ΤΑΧΗΡ Θα λες, το λοιπόν: (σαν να υπαγορεύει) κατά διαταγήν του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... όποιος από τους κατοίκους επιθυμεί να θέσει στην Βεζιροπούλα κάποιο πρόβλημα ή κάποιο αίνιγμα ή κάποιο δύσκολο ερώτημα... μπορεί να πηγαίνει στο σαράι και να το κάνει... Εάν δεν πάρει απάντηση σωστή, θα παίρνει εκατό λίρες μπαξίσι... Εάν όμως πάρει... τότε θα πρέπει εκείνος να δώσει απάντηση σε κάποιο παρόμοιο ερώτημα της Βεζιροπούλας κι αν αυτή είναι σωστή... θα είναι ελεύθερος να φύγει. Αν δεν είναι... θα ρίχνεται στο παλιό πηγάδι του σαραγιού, όπου θα παραμένει έως ότου κάποιος άλλος καταφέρει να κερδίσει την Βεζιροπούλα... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια, αφέντη μου!

ΤΑΧΗΡ Ωραία... (Βγάζοντας από την τσέπη του χρήματα). Πάρε εδώ και τρεις λίρες για τον κόπο που θα κάνεις... Όχι... πέντε. Ε; Είναι καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά είναι, μα... μα, δεν υπάρχει λόγος.

ΤΑΧΗΡ Πάρ' τα, λοιπόν!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... αφού επιμένετε... (Παίρνει τα χρήματα και τα

βάζει στην τσέπη του). Ευχαριστώ, αφέντη μου, ο καημένος... ο Αλλάχ να μου κόβει χρόνια και να σας τα δίνει μερούλες!..

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, το λοιπόν... και όπως τ'άπαμε. Έτοι; (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη. Με έμφαση). Τελάλη πασαντού!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχέρ τον προσπερνάει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Παντού, αφέντη μου, παντού!.. Έννοια σας... Στο καλό να πάτε. Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό... στο καλό... (Στρέφει προς την καλύβα. Μονολογεί). Αχ... ωραία... πάλι τα βόλεψα. Σ' ευχαριστώ, Παναγία μου, ο καημένος... σ' ευχαριστώ. (Προχωράει λίγο). Αλλά, ας αρχίσω να ντελαλώ, γιατί έχω πάρα πολλή δουλειά να κάμω... πάρα πολλή!.. Και καλοπληρώθηκα, εδώ που τα λέμε... (Ξεροβήχει μια-δυό φορές και ύστερα αρχίζει δυνατά και αργά σαν τον ψάλτη, όταν λέει τον Απόστολο). Ακούουουουσατε... ακούουουουσατεεε... μπέηδες, αγάδες, ντερβισάδες... Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί... ακούουουουσατεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όπα, όπα, όπα!.. Να τα και τα όργανα... αρχίσανε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει στο ίδιο πάντα μοτίβο). Κατά διαταγήν του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο, μπαμπάκο... 'α του πετάξω το καταβλεχτήρι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κάντε όλοι ησυχία...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Συνεχίζει πάντα στο ίδιο μοτίβο). Όποιος επιθυμεί να θέσει στην Βεζιροπούλα κάποιο πρόβλημα... ή κάποιο αίνιγμα... ή κάποιο δύσκολο ερώτημα... μπορεί να πηγαίνει στο σαράι και να το κάνει... Εάν η απάντησή της δεν είναι σωστή, θα λαμβάνει εκατό λίρες μπαξίσι... Εάν όμως η απάντηση είναι σωστή... τότε θα πρέπει αυτός να απαντήσει σε κάποιο παρόμοιο ερώτημα, που θα του υποβάλει η Βεζιροπούλα... και εφόσον το απαντήσει σωστά, θα είναι ελεύθερος να φύγει... Εάν όμως το απαντήσει λάθος... τότε θα οδηγείται στο παλιό πηγάδι του σαραγιού, όπου και θα ρίχνεται και θα παραμένει μέσα...

μέχρις ότου κάποιος άλλος κατορθώσει να κερδίσει την Βεζιροπούλα, ακουούουούσατεεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γι' άκου', φίλε μου...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι είπε, καλέ μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άλλη φορά να προσέχεις.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, ντε... δε... δεν σε είπαμε και καμπούρη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Επαναλαμβάνει προχωρώντας αργά-αργά προς την καλύβα). Ακουούουούσατε... ακουούουούσατεεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται στον Κολητήρη). 'Μπρός... στήσε αυτί!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπέηδες, αγάδες, ντερβισιάδες... (Εξερχόμενος αργά προς την πλευρά της καλύβας). Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... (Χωρίς να φαίνεται και με φωνή που χαμηλώνει σιγά-σιγά). Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί, ακουούουούσατεεεε... Κατά διαταγήν του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... όποιος επιθυμεί να θέσει...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάει έφυγε...

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά-αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος νά 'ρχεται κατά 'δώ; Για να πάω να 'δώ... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και μετά από λίγο η μουσική σταματάει). Βρε, καλώς τον Αβγά!..

ΓΕΡΟΣ (Τον πλησιάζει). Γεια σου, τζάνεμ! Ο Καραγκιόζης είσαι... ή όχι;

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... ολόκληρος!.. (Ξεροβήχει). Τι χαμπάρια;

ΓΕΡΟΣ Καλά... καλά. Εγώ είμαι ο Σαμπάν αγάς... με ξέρεις.

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ Ναι, ο Μπάμιος κι αβγάς... Τι χαμπαράκια;

ΓΕΡΟΣ Καλά... καλά. Τα δικά σου;

ΚΑΡΑΓΚΚΙΟΖΗΣ Και τα δικά μου καλά.

ΓΕΡΟΣ Μπράβο... μπράβο... χαίρομαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Κι εγώ σε σιχαίνομαι... (Δυνατά). Και... τι χαμπαροχάμπαρα;

ΓΕΡΟΣ Πολύ καλά... πολύ καλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα καλά... πάντα καλά!..

ΓΕΡΟΣ Ε... να ρωτήσω κάτι πριν, που πέρασε ο τελάλης, ήσουν εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, εδώ ήμουνα...

ΓΕΡΟΣ Άκουσες τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άκουσα... πώς δεν άκουσα;

ΓΕΡΟΣ Α... ωραία!.. Και μπορείς, σε παρακαλώ, να μου ειπείς... για να πάρω τις εκατό λίρες, που έλεγε... εγώ θα πρέπει να ρωτήσω κάτι την Βεζιροπούλα ή εκείνη εμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να πάρεις τις εκατό λίρες;

ΓΕΡΟΣ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό άκουσες εσύ... ότι θα πας εκεί πέρα και θα σου δώσουνε εκατό λίρες;

ΓΕΡΟΣ Μα, αυτό έλεγε... δεν το άκουσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, και βέβαια το άκουσα... αλλά δεν έλεγε μονάχα αυτό...

ΓΕΡΟΣ Α, ναι... βέβαια!.. Εννοείται, αν θα κερδίσω... αυτό δεν θες να 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο!.. Και αν δεν κερδίσεις.. το αντέχεις το μούσκιο... το μούλιασμα;

ΓΕΡΟΣ Ε; Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο πηγάδι, ντε!.. Εάν δεν κερδίσεις, θα σε ρίξουνε μέσα στο πηγάδι... αυτό δεν το άκουσες;

ΓΕΡΟΣ Είναι βαθύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, βαθύ δεν είναι... αλλά, ξέρω κι εγώ... αν μείνεις

μέσα κάνα δυο μερόνυχτα... τρία, μετά... πώς τα βλέπεις τα κότσια σου... θα βγεις ζωντανός ή θα σε βγάλουνε οι άλλοι χαμογελαστό; Γί' αυτό ξεκόλλα καλύτερα!..

ΓΕΡΟΣ Να μην πάω, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα' να 'δεις, αν είσαι σίγουρος ότι θα κερδίσεις, τράβα... Άκου', λέει... Έχεις όμως να της βάλεις τίποτα δύσκολο... που να μη μπορεί να το βρει; Γιατί... μόνο έτσι θα τις κερδίσεις τις εκατό λίρες.

ΓΕΡΟΣ Ε; (Σκέπτεται). Α, ναι!.. (Τον πλησιάζει Χαμηλόφωνα). Πού είσαι... απ' ό,τι ακούω... δεν είναι και πολύ έξυπνη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα κι αυτός). Δεν είναι, ε;

ΓΕΡΟΣ (Στο ίδιο στυλ). Όχι... δεν είναι... Παλιά... ήταν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... και τώρα χάζεψε... (Σε άλλο τόνο). Κάτσε καλά, Μπάμια κι αβγά... και μην ακούς τον ένα και τον άλλο.

ΓΕΡΟΣ Μα είναι, τζάνεμ, εκατό λίρες... Εάν ήσαν λιγότερες, θά'λεγα: δε βαριέσαι... Αλλά εκατό... γουρλομάτικες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γουρλομάτικες, ε; Μωρέ, μπράβο!..

ΓΕΡΟΣ Και να μου λένε: έλα, έλα να μας πάρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μας πας όπου γουστάρεις, α; (Κατ' ιδίαν). Τώρα, θα τις πας... ή θα σε πάνε οι τέσσεροι; (Μικρή σιγή. Στον Γέρο). Αλήθεια, και πες πως τις κέρδισες... τι θα τις κάνεις... έχεις σκεφθεί;

ΓΕΡΟΣ Ε... λίρες είν' αυτές, τζάνεμ... Και να σου ειπώ και κάτι... αλλά να μη σου φύγει κουβέντα πουθενά... Έτσι; (Χαμηλόφωνα). Έχω στην κάσα δύο χιλιάδες εννιακόσιες λίρες... με τις εκατό πόσες γίνονται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνάει το κεφάλι του αρνητικά). Φεύγα!.. Αλέ!.. Άσε τις εκατό και τράβα να ζήσεις με τις άλλες... Σου φτάνουνε... γέρο τσιφούτη!

ΓΕΡΟΣ Μμ; (Σκέπτεται για λίγο). Καλά λες... αυτό θα κάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό βέβαια!.. Τι... το συζητάς; (Εύθυμα). Άντε, γεια!.. Άντε, γεια!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΓΕΡΟΣ Ε; Στο καλό... στο καλό!.. (Μικρή σιγή. Κατ' ιδίαν). Μμ; Και δεν κάνω το άλλο: Να το αφήσω μερικές μέρες... να εξασκηθώ ωραία-ωραία στο... πώς το είπε... στο μούσκιο και μετά να πάω... Μμ; Αυτό θα κάνω!.. Εκατό λίρες είναι αυτές... και δύο χιλιάδες εννιακόσιες που έχω... μας κάνουν τρεις χιλιάδες. Όχι, παίζουμε... (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά της καλύβας).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει). Έεε, ρε, κατέβα, Χριστούλη μου... να σε κεράσω φραπεδάκι μποέμικο και τοίφτικο ή τι τραβάει η ψυχούλα σου, νά 'με!.. Έεε, ρε Βαγγελίστρα μου, Μεγαλόχαρη και Μεγαλοκρατούσα... και βάλε, νά 'με, το χεράκι σου... να τήνε φέρω καπάκι τη λεγάμενη... και να παντελονιάσω τις εκατό λίρες και τότε θα ιδείς, νά 'με, πώς 'ξηγιέται για πάρτη σου ο Σταύρος, ο γιος της μαμής από τα παντρεμέναδικα... (Με έμφαση). Είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ρε, ο Σταύρος!.. (Τον πλησιάζει). Καλώς τονε... Τι έγινε, ρε παλιομακαντάση;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, ρε μόρτη Καραγκιοζέα!.. Πώς τα πας, νά 'με; Όλα καλά; Η φαμίλια 'ντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως τα ξέρεις, ρε Σταύρο... Δεν βαριέσαι... (Σε άλλο τόνο). Εσύ για πού τό 'βαλες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάω σαράι, νά 'με... μπας και... Ανθίζεσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πας στη Βεζιροπούλα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για... τό 'πιασες το υπονοούμενο!.. Θα της βάλω πρόβλημα, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι!.. Σίγουρα... Με το που θα σε ιδεί όπως πας... θα προβληματιστεί η κοπέλα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δε... δε σε πάνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ γέρνεις, μωρ' αδερφάκι μου... Πολύ γέρνεις!.. Πώς πας έτσι μονόμπαντα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α... αυτό; Ένεκα ή μαγκιά, ρε βλάμη... Δε... Πώς να το κάνουμε, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... γί' αυτό λέω, ρε, θα προβληματιστεί η κοπέλα... Δηλαδή... θα προβληματισθεί χοντρά!.. Θα λέει: είναι από μαγκιά ή από καμιά πάθηση της σπονδυλικής στήλης και σε κάνα απότομο μας βαρέσει διάλυση το άτομο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ίσα, ρε... μώρωξε!.. Αφού θα ρίξω τεμενά, νά 'με... Θα... θα σγούψω, πώς το λένε... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, μ' έχεις ιδωμένο σγουφτό; Δεν μ' έχεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε σ' έχω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εμ', γί' αυτό σου λέω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, δηλαδή;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σγουφτός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ισιώνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μα, δεν με παίρνει αλλιώς... θα μπατάρω, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... θα μπατάρεις... (Σκέφτεται). Οπότε, όταν είναι να σκύψεις, ισιώνεις. (Σε άλλο τόνο). Γί' άκου', φίλε μου, πατέντες...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έντάξει... σακούλα; Ή παραμένεις άπορος κορασίς, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι διάλο λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ρε μόρτη... σε κάλυψα πλήρως, νά 'με, ή μένεις ακόμη με την άπορία; Τέλος πάντων να το επανεξετάσουμε το θέμα... να το εξαντλήσουμε, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... όχι, μωρέ... εντάξει! Το εξαντλήσαμε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ξέρω 'γώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατά τ' άλλα... πας προετοιμασμένος;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σαφώς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, τι μου λες... Μπράβο... μπράβο, Σταυράκη!.. Γουστάρω...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... τι, νά 'με; Κάτσε καλά! Πρώτη φορά ανταμώνω την έτσι, ρε συ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι... Και θέλω, νά 'με, να της κάνω, πώς το λένε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλή εντόπωση... ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για... Κακό είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι βέβαια... Αλλά, άμα χάσεις, Σταυράκη μου... όσο καλή εντόπωση και να της έχεις κάνει... δεν θα το γλιτώσεις το μούσκιο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άσχετο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσχετο; (Σε άλλο τόνο). Ρε... έχεις να της βάλεις εκεί πέρα τίποτα δύσκολο ή τραβάει ο οργανισμός σου μούλιασμα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ποσώς με απασχολεί το μούλιασμα, αρκεί, νά 'με, να κερδίσω τις εντοπώσεις... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι εντοπώσεις θα κερδίσεις, τρομάρα σου, όταν σε ρίξουνε στην πηγάδα και σ' αφήσουνε μέσ' στο νερό για κάνα-δυο τέρμινα; Μμ; Μπας και δεν τα μελέτησες καλά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... είναι και οι εκατό λίρες στην μέση, ρε μάγκα... μην ξεχνιόμαστε... Πώς λένε, νά 'με... άμα δεν βρέξεις παντελόνι, ψάρι δεν τρώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... είναι κι αυτό. Βέβαια, κάπως αλλιώς το λένε, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πες το όπως θες, νά 'με... μέσα είσαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε... το Σταυράκη... Ρε, είσαι ωραίος, ρε!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Με καμάρι). Ε, τώρα, νά 'με... Κάτσε καλά!.. Τσο... (Μικρή σιγή). Το λοιπόν... Καραγκιοζάκο, έφυγα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Αντε μου στο καλό... και με τη νίκη!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ 'Φχαριστώ, ρε μάγκα... (Σε άλλο τόνο) Αλήθεια, νά 'με... εσύ δεν θα κάνεις κάνα ντου προς τα 'κεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... παίζεται... παίζεται... Γεια σου, ρε Σταύρακα!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια χαρά νταν!.. (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω. Φωνάζει). Πόρτα, ρεεέ!..

Σκηνή Γ'

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Α... καλώς ήλθατε... Ποίος είσθε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εγώ είμαι το Σταυράκι το χαριτωμένο... που μ' έκανε η μανούλα μου καρδιές για να μαραίνω... (Σε άλλο τόνο). Αυτό, νά' με... για τον γυναικείο πληθυσμό... Για τον αντρικό: Σταύρακας...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εν πάση περιπτώσει από το Σταύρος... έτσι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ακριβώς!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Λοιπόν, κόριε Σταύρο... ήλθατε για να μου βάλετε κάποιο πρόβλημα... κάποιο αίνιγμα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ασαυτό!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... πολύ ωραία!.. Ακούω, λοιπόν.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το λοιπόν... από κάτω από το ραδίκι... κάθονται δυο πιτσιρίκοι... και φουμάρουνε τσιγάρο τό 'να πόδι απάνω στ' άλλο... Τι είναι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μμ... μάλιστα... (Σκέφτεται για λίγο). Είναι... μικροί

άνθρωποι, που πάνε και κρύβονται όπου βρουν... για να ξεφύγουν από κάτι κάνοντας μικροπράγματα συνήθως απαγορευμένα... έτσι, για να δείξουν ότι κάτι κάνουν.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αμάν!.. Με σακάτεψες...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... όχι εγώ, αλλά αυτός που εμπνεύστηκε αυτό το υπέροχο λαϊκό στιχάκι που έγινε και τραγούδι... Γιατί, για τραγούδι πρόκειται και όχι για αίνιγμα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έτσι, έτσι!.. Και μπράβο σου, νά 'με... είσαι τσίφτισσα! (Το τονίζει). Τσίφτισσα με τα σούλα σου, νά 'με... Νομίζω;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Να σας 'πώ τώρα κι εγώ κάτι παρόμοιο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τι να μας 'πείς, νά 'με... που μας την είπες κανονικά... (Σε άλλο τόνο). Άντε, πάμε για το φρέσκο!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Φρέσκο; Τι εννοείτε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Την πηγάδα, ντε!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα... αν απαντήσετε σε αυτό που θα σας ρωτήσω, είμαστε πάτσι... και έτσι δεν θα οδηγηθείτε στο πηγάδι... Ε; Τι λέτε κι εσείς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μωρέ, καλά τα λες ελόγου σου και μπράβο σου! Αλλά εμένα τώρα, νά 'με, μού 'χει φύγει η μαγκιά...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, γιατί;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έφαγα ήττα που δεν την περίμενα, αδρεφούλα μου... Ήττα-σόκ, νά 'με... με πάνεις;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μμ; Τι να 'πώ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τι να μου 'πείς, τι να σου 'πώ... και τι να λέμε οι δυο μας;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δηλαδή... επιμένετε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πηγάδα... πηγάδα!.. (Σε άλλο τόνο). Να κάνω, νά 'με, και το ψυχρό μου, να το θυμάμαι και να μην κάθομαι στο εξής, νά 'με, σαν τον χάνο ν' ακούω αηδίες... Ποιος; Εγώ ο Σταύρος, ο γιος της μαμής από τα παντρεμέναδικα... Ίσα, ρε!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δηλαδή, τι ακούσατε; Κάτι κακό για μένα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αηδίες, νά 'με... αηδίες!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όπως;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, να... ότι παριστάνεις 'κεί πέρα την καμπόση και την πολύξερη, ενώ είσαι, νά 'με... πώς να σ' το 'πό τώρα... κωλώνω, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εύθυμα). Γκα-γκα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Ξαφνιάζεται). Μπαρδόν;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εννοώ: χαζό παιδί, χαρά γεμάτο... Ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κι αυτό...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και άλλα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κι άλλα... κι άλλα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν θα μου 'πείτε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Αρνητική κίνηση χεριού). Δε... δεν λέγονται... Εγώ, νά 'με, ντρέπομαι που καθόμουνα και τ' άκουγα... όχι να τα 'πό κιόλας... (Σε άλλο τόνο). Πηγάδα!.. Κατά πού πέφτει η πηγάδα;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Επιμένετε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ούτε συζήτηση!.. Συνοπτικές διαδικασίες, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μήπως θέλετε να το ξανασκεφθείτε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάμε... πάμε πηγάδα... Κάνε μου τη χάρη, γιατί, όσο το σκέφτουμαι, τόσο φουντώνω, νά 'με...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ε, αφού επιμένετε τόσο... ακολουθείστε με. (Στρέφει προς το σαράι). Πάντως... (ξαναστρέφει προς τον Σταύρακα) δεν σας κρύβω ότι μάλλον σας συμπάθησα. Να σας ρωτήσω κάτι... μπορεί να το βρείτε... Ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σαν να του βγαίνει αυτό που λέει από μέσα του βαθιά). Πηγάδα!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όπως θέλετε, λοιπόν... Ακολουθείστε με. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εκτόνωση). Πηγάδα!.. (Ακολουθεί την Βεζιροπούλα).

Σκηνή Δ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται μονολογώντας από την πλευρά της καλύβας του). Ρε, τι να απόκαμε ο Σταύρακας; Αλλά, για να μη φανεί... μάλλον για δρόσιμα τον πήγανε... Αχά... κι άλλος έρχεται κατά 'δώ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και προχωράει αργά-αργά απαγγέλλοντας μακρόσυρτα). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρε, καλώς τον Ζαχαρία!.. (Τον πλησιάζει). Τι κάνεις, μορφονιέ μου... είσαι καλά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Καλά, καλά, κύριε Καραγκιόζη... ελόγου σας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ είμαι πάντα καλά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ... μπράβο σας, ουίτ!.. Έτσι να είστε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... δεν μου λες, δεν μου λες... για πού τό 'βαλες, αν επιτρέπεται;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πηγαίνω στο σαράι, ουίτ, να συναντήσω την κόρη του Βεζίρη... Δεν ακούσατε τον ντελάλη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... πας για τις εκατό λίρες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α, δεν είναι αυτό, ουίτ... Δεν είναι οι εκατό λίρες. Α, μπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, όχι, κύριε Καραγκιόζη... Εγώ, ουίτ, δεν πάω για να κερδίσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά, τι πας να κάνεις, ρε... να χάσεις; Μη μου 'πεις.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σας βεβαιώνω, ουίτ, κύριε Καραγκιόζη, ότι γι' αυτό πάω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κύριε ελέησον!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ακούστε, κύριε Καραγκιόζη: συμπαθώ πάρα πολύ την Βεζιροπούλα μας, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... κατεργαράκο... είσαι τοιμπημένος, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, όχι... δε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ 'Ντάξει, μωρέ, σε πειράζω...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Την θυμάμαι από το σχολείο, ουίτ... ήταν πολύ καλή και πολύ έξυπνη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δηλαδή... πάρα πολύ, ουίτ!.. Τώρα μαθαίνω περίεργα πράγματα, κύριε Καραγκιόζη... Κάτι συμβαίνει, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σίγουρα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αποφάσισα, λοιπόν... να πάω να την ιδώ και να την ρωτήσω, ουίτ, κάτι που λέγαμε στο σχολείο και που είμαι σίγουρος ότι ξέρει την απάντηση.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... πας και καλά να χάσεις...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, αλλά, πού ξέρετε... μπορεί μ' αυτόν τον τρόπο να την βοηθήσω, ουίτ... να ανέβει ψυχολογικά και... και να συνέλθει. Και αυτό, ουίτ... αξίζει, πιστεύω, τον κόπο και να χάσω και να πέσω στο πηγάδι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ μπράβο!.. Τι να σου 'πώ; Τράβα και... και καλό κουράγιο! (Στρέφει προς την καλύβα του. Κατ' ιδίαν). Για να πάω κι εγώ μέσα στην παράγκα να σκεφθώ τίποτα... (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας του). Ε, ρε μανούλα μου...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ... (Στρέφει προς το σαράι, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα φωνάζοντας). Ανοίξτε, σας παρακαλώ!.. (Κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Α... χαίρετε. Τι κάνετε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γεια σας. Καλά είμαι, ουίτ... ευχαριστώ. Εσείς είσθε καλά;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κι εγώ καλά είμαι. Ακούσατε τον τελάλη;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα... και ήρθα να σας βάλω ένα πρόβλημα κι

εγώ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Να το ακούσω;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βεβαίως, βεβαίως, ουίτ! Τρεις έντεκα... τρεις δώδεκα... τρεις δεκαπέντε κι έντεκα, ουίτ... τρεις δεκαεφτά, τρεις δεκαοχτώ... τρεις δεκαπέντε και μισό... πόσο μας κάνουν;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και εννοούμε... τρεις φορές το έντεκα, τρεις φορές το δώδεκα και ούτω καθεξής, έτσι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα, ουίτ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κι εκεί στο τέλος... θέλετε να 'πείτε ότι υπολογίζουμε τρεις φορές το δεκαπέντε και στο γινόμενο προσθέτουμε μισό... ή τρεις φορές το δεκαπεντέμισι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τέλος πάντων, μπορούν να δοθούν δύο απαντήσεις; Στην μια απάντηση το σύνολο είναι διακόσια εβδομήντα πέντε και μισό, ενώ στην άλλη είναι διακόσια εβδομήντα έξι και μισό. Σας τα είπα σωστά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα... Πολύ σωστά, ουίτ!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και αν κατάλαβα καλά... αυτό είναι ένα πρόβλημα πονηρό... ας 'πούμε, κάτι σαν λογοπαιγνιο... Δηλαδή, να σας 'πώ εγώ την μια απάντηση κι εσείς να μου 'πείτε... όχι, είναι η άλλη... Έτσι δεν είναι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι. Καλά το καταλάβατε, ουίτ...Μπράβο σας!.. (Με λύπη). Κι εγώ τώρα έχασα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Θα σας βάλω όμως κι εγώ τώρα ένα πρόβλημα να το λύσετε και να πατοίσουμε... Έτσι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ... ναι!.. Αλλά... όχι πρόβλημα, ουίτ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ένα αίνιγμα μήπως;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ε; Ούτε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τότε; Πείτε μου εσείς τι προτιμάτε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ένα... έναν γλωσσοδέτη, ουίτ... Ξέρετε γλωσσοδέτες... έστω έναν;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ξέρω μερικούς.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αχ... ωραία!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τότε να σας βάλω έναν... τον πιο μικρό που ξέρω. Ναι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... ναι, σας παρακαλώ... τον πιο μικρό, ουίτ... Τον πιο μικρό.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εντάξει... Κι εσείς... θα προσπαθήσετε τρεις φορές να τον επαναλάβετε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και, αν τα καταφέρετε, κερδίζετε και φεύγετε... θα είμαστε πάτσι. Αν όχι, ξέρετε.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ξέρω... ξέρω, ουίτ. Θα με πάτε στο παλιό πηγάδι και θα με βουλιάξετε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ε... όχι, καλέ, και να σας βουλιάξουμε... Σιγά, να μη σας πνίξουμε κιόλας!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά οπωσδήποτε... θα βραχείτε. Δεν γίνεται αλλιώς.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σίγουρα, ουίτ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλλά... εντάξει, θα έχετε και παρέα. Βέβαια!.. Θα είναι κι άλλοι μέσα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αλήθεια; Τώρα, ουίτ... σαν να ησούχασα κάπως... Πείτε μου τον γλωσσοδέτη...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, ναι, αμέσως... προσέξτε!.. (Σαν να υπαγορεύει). "Καπνός πανταπάγκαπνος,,

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μμ... μάλιστα!.. (Προσπαθεί να τον επαναλάβει). Ε... καπνός... παντακά... Ουίτ... Ε... Καπνός παντακά... παντα... παντα... Ουίτ!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Άλλη μία...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Καπνός παντακάπανος... ουίτ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Τον διορθώνει). Πανταπάγκαπνος... Ελάτε, κάντε άλλη μια προσπάθεια.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Σφιγμένος). Ουίτ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Παραινετικά). Ελάτε... ελάτε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Σφιγμένος). Παντα... παντα... παντα... Πηγάδι, ουίτ... έχασα. Πάμε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, χαλαρώστε λίγο... Χαλαρώστε και κάντε άλλη μια τελευταία προσπάθεια... Άντε, την πιο καλή σας... Έτσι; Προσέξτε: πανταπάγκαπνος...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Σφίγγεται). Μμμκ!.. Μμμκ!.. Ουίτ... (Σφίγγεται πιο πολύ). Μμμμμκ!.. Μμμμμκ!.. κ... κ... κ... κ... (Αποκαμωμένος). Πηγάδι, ουίτ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πηγάδι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πηγάδι... πηγάδι!.. Πάμε, ουίτ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τότε, ακολουθείστε με. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Την ακολουθεί). Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό.

Σκηνή ΣΤ'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν δημοτική μουσική. Χορεύει άτσαλα). Λάλα το, πιδί μ', λάλα το!.. (Σφυρίζει κλέφτικα). Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... Όπλες... Άει-χάει!.. Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, τι διάολο γίνεται απ' όξω... μας την πέσανε τίποτ' αναρχικοί; Για να πάω να ιδώ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει η μουσική, σταματάει κι αυτός να χορεύει). Ωρέ, δεν τ' αφήνεις, Γιώργαρε, τα γλεντοκοπίσματα... κι να τ'ράξεις να χαλέψεις πράμα, έρμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αχά... Ήρθανε χύμα... ήρθανε και τουουβαλάτοι. Ε... μπάρμπα!.. Για... πού είσαι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να στρέψει). Ισύ 'σι, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ είμαι... Να σε ιδώ λίγο, ντε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να στρέψει). Μούκου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μούκου;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να στρέψει). Ιέχου δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλειά;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να στρέψει). Μμμμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ να γίνεις και που σε μάθαινε... Τι δουλειά;

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να στρέψει). Ιδώ 'σια πέρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά!.. Κατάλαβα... Άντε στο καλό... και με τη νίκη!..
(Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΜΠΑΡΜΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, γεια σ'!.. (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα του σαραγιού δυνατά και μετά κάνει πίσω φωνάζοντας). Πού 'ασστε, ρεέει;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωω... Αλλάχ!.. Μα, τι γίνεται κάτω;
Δερβέναγα Βελή! Πήγαινε να ιδείς ποιος είναι...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, να παίνω, εφέντ', το καημένο... (με έμφαση) τοαμπούκ-τοαμπούκ!.. (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ βλάχο!.. Πο, 'σό, ωρέ, να φκιάχνεις σαμαντά και να χαλνάς το ραχάτ' του εφέντ';

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θέλου την κοκόνα... την Βεζιροπούλα.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πο, καρτέρα ψίχα... (Στρέφει προς το σαράι).
Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβεναγά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το Βλαχογιώργο νά 'ναι
κάτου. Χανούμ χαλεύει...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πήγαινε, κόρη μου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Από κάποια απόσταση). Χαίρετε... Με ζητήσατε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναι, καλό μου...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Πλησιάζει). Πώς ονομάζεσθε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τ' όνομά μ'; Γιώργαρους Μπλατοάρας.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Είμαι στη διάθεσή σας, κύριε Μπλατοάρα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Δεν καταλαβαίνει). Α;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πείτε μου: τι με θέλετε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ... Λοιπόν... εγώ, αρχοντοπούλα μ', είμαι βοσκός... δεν είμαι γραμματιζούμενος κι ούτε ήρθα στην αφεντιά σ', για να κάνου τουν ξόπνιο κι τουν πονηρό...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αυτό που λέτε είναι προς τιμή σας!.. Αλλά πείτε μου: γιατί ακριβώς ήρθατε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ένα πρόβλημα, μαθές, μεγάλου, από 'χουμε 'σια πάν' στο χωριό ούλοι οι τσοπαναράιοι, να σ' του ειπώ... κι άμα μου το λύσεις, χαλάλι να πέσου κι στο πηγάδι μέσα, να πέσου κι στο πουτάμι κι ας μην ξέρου κι κολύμπι... Αν όχι, νά 'χου διάφουρο τις εκατό λίρες το μπαξίσι... Μιλάω καλά;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πολύ καλά μιλάτε και μπράβο σας!.. Ν' ακούσω το πρόβλημά σας;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς... Το λοιπόν... κάθε τόσο, απ' λες, στο χωριό έρχεται ένας λύκος...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Λύκος μέσα στο χωριό;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι μέσ' στο χωριό... όι μέσ' στο χωριό... Στα μαντριά... στις στάνες απού 'ν' τριγύρω απ' το χωριό.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κατάλαβα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έρχεται, απου λες, σαν κύριους...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ο λύκος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά!.. Παίρνει ένα ζωντανό... κι πάει καλιά του.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Με ενδιαφέρον). Μάλιστα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έπειτα απού δυο-τρεις μέρες.. ξανά-μανά τα ίδια.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δηλαδή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ματάρχεται σαν κύριους... ματαπαίρνει ένα ζωντανό... ματαπάει απού 'κεί που 'ρθε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Έρχεται δηλαδή κάθε δυο-τρεις μέρες και παίρνει ένα πρόβατο κάθε φορά...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μπράβο!.. Κι απ' άλλο μαντρί κάθε φορά.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, ε; Κύριος, όπως το λέτε!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έτσι!.. Είπαν να παραφυλάξουν στα μαντριά να τον σκοτώσουν, αλλά δεν ξέρουν πότε θα 'ρθεί κι σε ποιο μαντρί θα πάει... κι ούτε μπορούνε κάθε βράδυ να παραφυλάνε σ' ούλα τα μαντριά.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Να ρωτήσω κάτι; Γιατί, μου φαίνεται, δεν είναι εκεί το πρόβλημα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουό,τι θες, καλό μ'!.. Ουό,τι θες...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Άλλοι λύκοι δεν υπάρχουν στην περιοχή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Οουουού... κουπάδια!.. Αλλά...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλλά, δεν έρχονται άλλοι... μόνο ένας...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μόνο ένας!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και πώς ξέρετε ότι είναι πάντα ο ίδιος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Είναι μεγάλους μαθές... θερίο... απ' τον γλιέπ'ς κι σε κόβει κρυάδα!.. Κι του λείπ' κι μισό αυτί...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δηλαδή, τον έχετε ιδεί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς; Μια φορά; Σίγουρα είν' ου ίδιους!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τότε, ακούστε, κύριε Μπλατσάρα, και να το ειπείτε και στους άλλους βοσκούς...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ακούω, πιδί μ'... ακούω...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Να μην πειράξει κανείς τον λύκο που έρχεται και παίρνει ένα πρόβατο κάθε φορά!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όχι! Γιατί αυτός σίγουρα διώχνει τους άλλους που αλλιώς... θα χιμήξουν στα μαντριά και, πεινασμένοι όπως είναι... δεν θ' αφήσουν ούτε ένα ζώο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούι, ούι!.. Τι λες, τσούπρα μ';

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αυτά που ακούτε, κύριε Μπλατοάρα!.. Έχει συμβεί αυτό πάλι... σε άλλη περιοχή... κι εκεί κατόρθωσαν και τον σκοτώσαν τον λύκο... όμως μετά πολλοί τον θυμώντουν... Λύκο που χάσαμε... έλεγαν!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούι, ούι!.. Λύκου που χάσαμε... α;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, ναι!.. Πηγαίνετε, κύριε Μπλατοάρα... δεν θα σας καθυστερήσω με ερωτήσεις... Το πρόβλημα είναι σοβαρό κι εσείς φαίνεστε καλός άνθρωπος και νοικοκύρης. Πηγαίνετε στο χωριό και μιλήστε με τους άλλους... Αν δεν μπορείτε να σκοτώσετε όλους τους λύκους, τότε να μη σκοτώσετε ούτε τον ένα... γιατί, πιστέψτε με, θα λέτε κι εσείς μετά: λύκο που χάσαμε!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι, όι, μανούλα μ'!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Συνάμα... θα μιλήσω κι εγώ με τον μπαμπά μου... μήπως μπορεί ν' αντιμετωπιστεί η κατάσταση με κάποιο απόσπασμα ίσως... Πηγαίνετε... πηγαίνετε!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τρέχου... τρέχου, τσοόπρα μ'!.. Πάου να τους τα ειπώ κι ούλα τούτα κι πως είσι μυαλουμένο κι γραμματιζούμενο πιδί κι να μη λένε κατηγορίες κι παπαρδέλες, τα λιμουτάγαρα... Άει, γεια σ', αντίου, χαιρ'τε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!.. (Στρέφει και εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας).

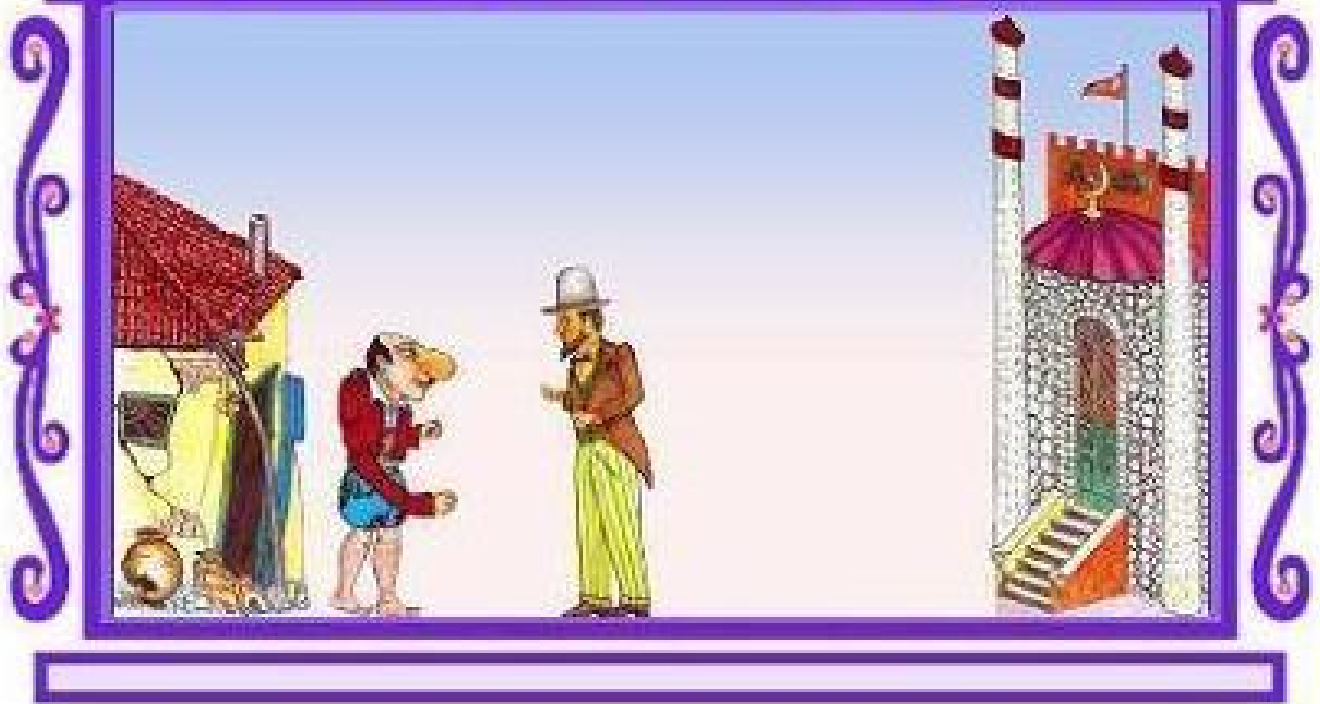
ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Στο καλό να πάτε. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Ωωωωωώ... που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε, μπαρτζολέτα, όπου εσκαρφίστηκε η Βεζιροπούλα μας, για να περνάει... την ώρα τση να περνάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Βρέεε, καλώς τον φίλο μου τον Νιόνιο!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ!.. Καλώς το μόμολο τση πόρτας τση κολάσεως... (Πλησιάζοντας). Και τι κάνεις, μοβολιάκι μου... καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (έντονα χτυπώντας τα πόδια του στο έδαφος) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το σώμα του 'μπρός-πίσω). Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι... (Σταματάει). Για πού το 'βαλες, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άκουσες τον ντελάλη τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... πάς στη Βεζιροπούλα, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Ξέρεις, έχω... ένα πρόβλημα μεγάλο έχω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεγάλο, ε; Και πας να της το ειπείς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Γιατί, τόμου και μου το λύσει... εγώ πάει, ησούχασα!.. Τόμου και δεν μου το λύσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Κατάλαβα... τοιμπάς τις εκατό λίρες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τσέρτο!.. Καλά δεν το σκέφθηκα, Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, λέει... Μόνο, που ξέχασες το πηγάδι...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... δεν με νοιάζει... Διόλου δεν με νοιάζει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σε βάλουνε στο μούσκιο και δεν σε νοιάζει... τι λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... σε τέτοια είμαι... είμαι συνηθισμένος, ψυχή μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Συνηθισμένος, λέει; Έλα, Παναγία μου!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... δεν ξέρεις... Δεν ξέρεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πόσες φορές έχω πέσει ελόγου μου στη στέρνα, όπου έχουμε στην παρ'βόλα... Τρεις-τέσσερις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στη στέρνα... μέσα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, τι... όξω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω να 'πώ: μεγάλη στέρνα... βαθιά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή; Κι έχει και μπακακάκια... μιλιούνια έχει!.. Και την πρώτη φορά, τζόγια μου, έμεινα μέσα τρία μερόνυχτα έμεινα... ως ότου νά 'ρθει ο αδρεφός μου απ' τη χώρα και να μου ειπεί πώς νά βγω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, τι μου λες... Τότε... μη χασομεράς!.. Τράβα... και με την νίκη!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γεια σου, Καραγκιόζο!.. (Στρέφει, πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα. Μετά κάνει λίγο πίσω φωνάζοντας). Ωρέ παιδόπουλα!.. Ανοίξτε, παναπεί, όπου θέλω... τη Βεζιροπούλα θέλω...

Σκηνή Β'

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Εμένα θέλετε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ψυχή μου... ναισκε! Ναισκε, άνθος τη λεμονιάς... άνθος τη πορτοκαλιάς... άνθος τη νεραντζιάς... Εσένα, τζόγια μου, θέλω... και ούλα τα σεβάσματά μου στην αφεντία σου και στον κύρη σου, τον σιόρο Βεζίρο μας...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Πώς ονομάζεσθε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Διονύσιος Φρίγκος Αγαθούποτε Αγγέλου... και είμαι μέσα από το τζάντε, εκατάλιαβες... το φιόρο του Λεβάντε, όπου...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Τον διακόπτει). Μάλιστα... την ωραία Ζάκυνθο!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α, μπράβο σου!.. Όπου εκεί έχουμε, απού λίες, την μεγάλη την περ'βόλα με ούλα τα οπωρικά και ούλα τα φιόρα και τσι κοριντόρες... παναπεί: λεμονίες, πορτοκαλίες, πέργκολες... γιούλια, βιόλες, μπουγαρινίες...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Τον διακόπτει πάλι). Τέλος πάντων... κατάλαβα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α!.. Έχουμε και τη σκύλα μας την Περδίκω με τα σκυλόπουλά της... (Σε άλλο τόνο). Ξέρεις, αλήθεια, η αφεντία σου, πόσα από 'δάντα έκαμε την τελευταία φορά όπου γέννησε, η αφιλότιμη;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αυτό ήλθατε να με ρωτήσετε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, τζογούλα μου... άλλο ήρθα να σ'αρωτήσω... μόνο, που είναι δύσκολο να μ' απαντήσεις. Εκατάλιαβες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Για να το ακούσω...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Στην μεγάλη περ'βόλα, όπου σου 'λεγα... έχουμε και...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Τον διακόπτει). Αχ... να χαρείτε, μη συνεχίζετε να μου λέτε τι και τι έχετε στο περιβόλι σας... φαντάζομαι.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μα, πρέπει να σου 'πω, τζόγια μου... πρέπει να σου 'πω... Γιατί, άμα δεν σου 'πω... πώς θ'αριβάρω στο προπαίτιο, για να σου το ασκολτσάρω... Εκατάλιαβες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τέλος πάντων... αλλά, φτάστε σύντομα σ' αυτό το... πώς το είπατε, στο... προπαίτιο.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ναισκε, ψυχή μου... αριβάρω δελέγκου. Απόυ λες, έχουμε και μία πολύ μεγάλη στέρνα... Και ξέρεις, η αφεντία σου, για ποίο λόγο και για ποίο κουάλε, εκατάλιαβες... την έχουμε τη στέρνα;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, για να την γεμίζετε νερό για το πότιομα!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... μπράβο σου!.. Μπράβο σου και ξαναμπράβο σου, όπου τό βρηκες!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αυτό ήταν το... το αυτό το... το προπαίτιο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, ψυχή μου... αλλά αριβάρω δελέγκου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αυτό τι θα 'πεί;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θα 'πεί πως αριβάρω σούμπιτο. Εκατάλιαβες; Ε... αριβάρω, σου λέω!.. Μπαίνω... μπαίνω στο προπαίτιο.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ακούω, λοιπόν.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Στην περ'βόλα μας, απόυ λες... είναι φορές, όπου δεν έχουμε μόνο ένα φεγγάρι, όπως ούλος ο κόσμος...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αλλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Έχουμε δύο!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αστειεύεστε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αστειεύομαι; Παναπέι: μπαρτζολετάρω; Όσκει!.. Όσκε, που μπαρτζολετάρω... Διόλου δεν μπαρτζολετάρω!.. Έχουμε δύο φεγγάρια: ένα ψηλά στον ουρανό... και ένα βαθιά μέσα στη στέρνα. Μα πολύ βαθιά... όπου δεν μπορούμε να το βγάλουμε όξω και να το δείχνουμε στις ρούγες και στην αγορά και στις πανηγυρες, παναπέι και να μαζεύουμε... όβολα να μαζεύουμε και μπακατσέτουλες...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Μάλλον εύθυμα). Τι μου λέτε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλήθεια σου λέω!.. Να φάω τα κόκαλα τση νόνας μου τση μακαρίτισσας, αν δεν σου λέω αλήθεια... Τι τσιγκέλια, όπου ρίξαμε... τι δίχτυα... τι σούγλους... τίποτσι δεν καταφέραμε. Ούλο και μας ξεγλίστραγε, το άτιμο!.. Ακόμα και την καδούλα, όπου φτιάχνουμε το χαλκό για το ρέντο, ρίξαμε μέσα στην στέρνα, για να το πιάκουμε, παναπέι, και να το βγάλουμε... πάλι τίποτσι!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Το διασκεδάζει). Πάλι τίποτε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τίποτσι... Ούτε το φεγγάρι που βγάλαμε, ούτε και την καδούλα!.. Και τώρα στο προπαίτιο: μπορείς, η αφεντία σου, να μας είπεις πώς να το βγάλουμε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Το φεγγάρι, όχι. Την καδούλα... πώς την είπατε, ίσως.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπέι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Παναπέι, δεν μπορεί να βγει το φεγγάρι από την στέρνα, γιατί στην πραγματικότητα δεν υπάρχει.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Τα χάνει). Ωωώ!.. (Ξαφνικά με έκρηξη). Και τσου τό 'πα 'γώ!.. Τσου τό 'πα 'γώ... πώς είναι στοιχειωμένη η στέρνα... να την γκρεμίσουμε την άτιμη, τη φεγγαρορουφήχτρα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ελάτε... ελάτε... ηρεμείστε... ούτε αυτό συμβαίνει... Στη στέρνα απλά καθρεφτίζεται το ίδιο φεγγάρι που 'ναι ψηλά στον ουρανό και μόνο για όση ώρα ευρίσκεται σε κατάλληλη θέση... (Σε άλλο τόνο). Δεν παρουσιάζεται συνέχεια το φεγγάρι στην στέρνα, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε... πού και πού... Πού και πού. Όταν έχει, που λένε, πανσέληνο... μια-δυο μέρες πριν και μια-δυο μέρες μετά... Και για λίγη ώρα, εκατάλιαβες... για λίγη. Μετά κάπου λουμώνει...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και... δεν μου λέτε... όταν έχει πανσέληνο, αλλά είναι συννεφιά, υπάρχει φεγγάρι στη στέρνα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... (Σκέπτεται λίγο). Όσκε!.. Με... με συννεφία ελόγου μου δεν τό 'χω ιδει... ποτές μου δεν τό 'χω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Άρα... όπως τα λέω, είναι.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Άρα... αριβάρουμε για την πηγάδα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν σας πειράζει αυτό;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, λίγο που με πειράζει... είναι που θα βραχεί το βελαδόνι μου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μήπως θέλετε να μου απαντήσετε κι εσείς σε μια ερώτηση;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί, να μου βάλει προπαίτιο η αφεντία σου; Όσκε, ψυχή μου... Πάμε αρέστο... Φτάνει, όπου μου έδωξες το δικό μου το προπαίτιο από το τσερβέλο μου. Εκατάλιαβες; Πάμε... (Κινείται προς το μέρος της). Αρέστο!.. Αρέστο!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Στρέφει προς το σαράι). Όπως επιθυμείτε... Ελάτε μαζί μου. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ακολουθώ, τζογούλα μου... Αριβάρω δελέγκου... (Εξερχόμενος και αυτός προς την πλευρά του σαραγιού. Κατ' ιδίαν). Άγιε μου Διονύσιε... μεγάλη η χάρη σου.

Σκηνή Γ'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας κωμικά, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Εχέ... τώρα εμένα παγκαίνει γκιουζέλ χανούμ. Εχε... 'πεί αίνιγκρα ωραίο... 'πεί πρόμπλεμα ωραίο... πάρει εκατό λίρες. Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για να πάω να ιδώ: τι γίνεται έξω; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Κατ' ιδίαν). Α... μάλιστα! Τώρα στολιστήκ' η κανίστρα... (Στον Εβραίο). Καλώς τα μάτια μου τα δυο!

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... κουζούμ Καρακοζαρίνο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει). Τι έγινε, Σολομός... καλά;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ καλά... εσύ καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... καλά... Για πού τό 'βαλες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... που παγκαίνει: Εχέ... εγκώ... ξέρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μη μου 'πείς πως ήρθες για τα νοίκια...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εσένα καλό... καλό... Αλλά εμένα τώρα πάει σαράι... Έχε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Πού... στην κυρά;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εμένα παγκαίνει χανούμ... βάλει πρόμπλεμα... βάλει αίνιγκμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα... Γι' άκου', φίλε μου...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εσένα αφήνει εμένα. Καταλαβαρδοούγκος; Αφήνει, έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σ' αφήσω;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εσένα αφήνει εμένα. Εσένα... εσένα παγκαίνει καλό. Έχε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάω στο καλό, ε; Εντάξει... πάω... πάω... Γεια σου!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλόβας του).

ΕΒΡΑΙΟΣ Γκεια... γκεια. Αντίος!.. (Στρέφει προς το σαράι, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα. Κατόπιν κάνει λίγο πίσω. Κατ' ιδίαν). Έχε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Γεια σας... Τι θέλετε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εμένα ήρθε 'πεί αφεντιά δική σου προσκυνήματα... 'πεί και αίνιγμα... και πρόμπλεμα... εχέ, ό,τι... ό,τι θέλει αφεντιά δική σου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... πολύ ωραία!.. Πώς ονομάζεσθε;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κάνοντας κωμικές κινήσεις σε κάθε φράση). Εχέ... όνομα δικό μου: Σολομών... Αδερφό δικό μου: Ααρών... Αδερφή δική μου: Ρεβέκκα... Πατέρα: Ισαάκ... Μάνα: Σάρα. Έχε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όλοι Εβραϊκής καταγωγής... Ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... όλοι, όλοι.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ωραία, λοιπόν... Τι είναι αυτό που έχετε να μου 'πείτε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εμένα ήρθε βάλει αφεντιά δική σου πρόμπλεμα... βάλει ωραίο πρόμπλεμα, αλλά βάλει και αίνιγμα. Έχε... Αφεντιά δική σου βρίσκει πρόμπλεμα, βρίσκει αίνιγμα, εμένα έκασε, μαμαλούκος... πάει πηγκάδι!.. (Μικρή σιγή). Εχέ... αφεντιά δική σου βρίσκει πρόμπλεμα, αίνιγμα όκε ή βρίσκει αίνιγμα, πρόμπλεμα όκε... κάσαμε όλοι. Εμένα παγκάινει πηγκάδι, αφεντιά δική σου πλερώνει εμένα εκατό λίρες... Είπα καλά;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όχι εκατό!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σαν να παζαρεύει). Ενενήντα!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πενήντα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Εβδομήντα Πέντε!.. (Ξαφνικά αλλάζει γνώμη). Ε... όκε, όκε... εκατό!.. Εμένα πάει πηγκάδι κανονικά... αφεντιά δική σου πλερώνει 'μένα λίρες κανονικά!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Κοφτά). Σας είπα: πενήντα! Καταλάβετε; Αλλιώς, διαλέξτε: αίνιγμα ή πρόβλημα;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σε άλλο τόνο). Εχέ... εμένα Εβραίο... αφεντιά δική σου κάνει παζάρια...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... εσείς τ' αρχίσατε... όχι εγώ! Ίσως δεν γνωρίζετε ότι κι εμείς οι Τούρκοι κάτι ξέρουμε από παζάρια... Λοιπόν, ακούω: πρόβλημα ή αίνιγμα;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Αναποφάσιτος για λίγο). Εχέεε... μμμ... αίνιγμα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ωραία!.. Θα μου το πείτε να το ακούσω το αίνιγμά σας;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... Εμένα λέει ωραίο αίνιγμα... 'φκαριστηθεί αφεντιά δική σου... αλλά κάσει!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ακούω, λοιπόν...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... "Πράμα κοιμισμένο μαύρο... ξυπνημένο κόκκινο,.. Τι είναι;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σκέπτεται για λίγο). Είπατε: όταν κοιμάται, είναι μαύρο... και όταν ξυπνάει, γίνεται κόκκινο;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... έτσι... έτσι!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και... αυτό ξυπνάει μόνο του ή πρέπει κάποιος κάτι να κάνει για να ξυπνήσει;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... μόνο ποτέ!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σκέπτεται). Μόνο ποτέ... Μμ... Μάλιστα... Μαύρο είναι το κάρβουνο... όταν είναι οβηστό και κοιμάται... Και όταν το ανάψει κάποιος και ξυπνήσει... γίνεται κόκκινο... Μμ; Το κάρβουνο είναι;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Κουνώντας το κεφάλι του λυπημένος). Εχέ... κάρβουνο... Έκασα, πάει... Μαμαλούκος!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μαμαλούκος... δηλαδή;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μαμαλούκος 'πεί: εμένα πάει πηγκάδι μέσα... Μπλουμ... πλάτσα-πλάτσα!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Α... αυτό. Όμως μπορεί να βρείτε κι εσείς το δικό μου αίνιγμα και να πατοίσουμε...

ΕΒΡΑΙΟΣ Αίνιγμα, όκε!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όχι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... Σολομών έκασε μια φορά αίνιγμα, ξανά... άλλη μέρα ξανά. Έχε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μπα; Τότε, ένα ωραίο πρόβλημα που σίγουρα σας ενδιαφέρει... Για τόκους.

ΕΒΡΑΙΟΣ Τόκους; Εχέ... τόκοι καλό πράμα, όταν παίρνεις... αλλά όταν δίνεις... κακό πράμα... πολύ κακό!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ε, βέβαια... Προσέξτε με λοιπόν: τοκίζει κάποιος ένα ποσό για ένα χρόνο. Πότε θα πάρει περισσότερο τόκο... όταν το τοκίζει προς δώδεκα τοις εκατό και ο τόκος βγαίνει κάθε τρίμηνο... ή όταν το τοκίζει προς δωδεκάμισι τοις εκατό... αλλά ο τόκος βγαίνει όλος στο τέλος;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Στριμωγμένος). Εχέ!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Καταλάβατε τι σας είπα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... καταβαρδούγκος... καταλαβαρδούγκος!.. Μα... μα, δύσκολα βάζει αφεντιά δική σου εμένα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Παραινετικά). Ελάτε!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Εμένα θέλει μολόβι και καρτί... θέλει κομπιουτεράκος...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όχι μολόβι και χαρτί... ούτε κομπιουτεράκι. Με την εμπειρία σας... δώδεκα τοις εκατό κάθε τρίμηνο ή δωδεκάμισι τοις εκατό στο τέλος;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Σκέπτεται κάνοντας κωμικές κινήσεις). Μμμ... τρίμηνο!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Γιατί;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμμ; (Μετά από μικρή σκέψη). Τρίμηνο... τρίμηνο!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, γιατί; Δεν θα μου εξηγήσετε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... (Με νόημα). Πιο καλά... πιο καλά!.. Βλέπεις παράδες σου... παίρνεις χέρια σου... τοκίζεις πάλι και τόκοι μαζί... Εχέ... Τόκοι, πανωτόκια... τσούκου-τσούκου... πιο πολλά!.. (Συμπληρώνει). Λίγκο...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πολύ σωστά!.. Είδατε, λοιπόν; Τσούκου-τσούκου... κερδίσατε... Μπράβο σας!.. Μπορείτε να φύγετε.

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε πηγκάδι; Όκε μαμαλούκος;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όχι μαμαλούκος... Πάτσι! Πηγαίνετε στο καλό.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... Καλό και αφεντιά σου... Αντίος, χανούμ!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Ο Σολομός την κοπάνησε... μάλλον τα κατάφερε... Χα!.. (Σε άλλο τόνο). Ρε, μπας και η κοπελίτσα είναι όπως λένε... κι εγώ κάθουμαι 'δώ πέρα και ψάχνω να βρω αν βγήκε πρώτα η κότα απ' τ' αυγό ή το αυγό απ' κότα; (Μικρή σιγή). Μμ; (Με ξαφνική έμπνευση). Τι είπα τώρα, ρε; Αμάν!.. Αυτό θα πάω να ρωτήσω την Βεζιροπούλα... Τι να μου 'πεί; Ότι και να μου 'πεί, έχει χάσει το άτομο... Ε, ρε μανούλα μου!.. (Προχωράει γρήγορα-γρήγορα προς το σαράι και χτυπάει την πόρτα. Φωνάζει). Ρέεε από το σαράι!.. Εβγάτε, ρε, να με δείρετε και βιάζουμαι... (Ξαναχτυπάει).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά

του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Κουρνακιοζμπρια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας γρήγορα πίσω). Αλάργα!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, τι να χαλεύεις, ωρέ, και φκιάχνεις νταβαντούρια κι ουρλιαχτά... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Εγώ, μπάρμπα-Τζουρβέναγα...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, κρένε μ', ωρέ χαμένε, τι να χαλεύεις κι άσ' τις τοιριτσάντζουλες... κακή σ' μέρα, κακή σ', μπεζεβέν'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ενώ τον πλησιάζει λίγο). Τη... την κυρά σου θέλω... τη Βεζιροπούλα... Κατάλαβες; (Ξεροβήχει).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... Πο, καρτέρα ψίχα! (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει... (Χωρίς να φαίνεται). Πο, Κουρνακιοζμπρια 'ναι φερμένο κάτω... χαλεύει χανούμ.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Αχ, χαίρετε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Από κάποια απόσταση). Αχ, αντιχάιρετε... (Κάνει τεμενά). Σαλμπαχαέρισον, μαΐμουζέλ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Φτάνει, σηκωθείτε... (Μικρή σιγή). Πλησιάστε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του. Τάχα διστακτικός). Μου... μου επιτρέπετε... να ρουμουλκήσω πλησιέστερον υμών;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, και βέβαια!.. Ελάτε, ελάτε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζει με σκέρτσο). Ήρθα!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εύθυμα κάπως). Μπράβο!.. Πώς σας λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα με λένε, εσένα πώς σε λένε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Ξεροβήχει λίγο άγρια). Δεν με ξέρετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αρνητική κίνηση του κεφαλιού). Τσ...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Είμαι η Φατμέ χανούμ... η κόρη του Βεζίρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό το ήξερα... το όνομά σου δεν ήξερα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Το μάθατε... Να μάθω κι εγώ το δικό σας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με πόζα). Άκης!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Με καλή διάθεση). Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καραγκιοζάκης...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μάλιστα...(Μικρή σιγή). Χαριτωμένος είσαστε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι ελόγου σου!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι ελόγου σου είσαι έτσι... χαριτωμένη. Ε... ναι!.. Πιο χαριτωμένη κι από μένα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Καλοσύνη σας... Λοιπόν... θα με ρωτήσετε κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παντρεμένη; Παντρεμένη;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν εννοούσα τέτοια ερώτηση... αλλά, τέλος πάντων, δεν είμαι παντρεμένη... είμαι δεσποινίς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τάχα με ενδιαφέρον). Αλήθεια;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... γιατί κι εγώ... 'πό 'φτό είμαι!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αστειεύεστε; Αφού ξέρω ότι έχετε οικογένεια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Αυτό το βλακόμουτρο ο Χατζατζάρης θα της το πρόφτασε... (Στη Βεζιροπούλα). Αν δεν είχα όμως;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τέλος πάντων... θα μου βάλετε κάποια ερώτηση... κάποιο αίνιγμα... κάποιο πρόβλημα μήπως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' αυτό ήρθα, αλλά... αλλιώς σε περίμενα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δηλαδή πώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κακιά... ψηλομύτα... στριμμένη... Ε, δε... δεν είσαι έτσι!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κι αυτό... πειράζει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Αρνητική κίνηση κεφαλής). Μπα... Ξέρω 'γώ; Τέλος πάντων... εγώ έχω ένα ερώτημα που μου ντριβελίζει το μυαλό από τότε που ήμουνα παιδί...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σας ακούω, λοιπόν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν μου το απαντήσεις... εγώ θα πάω μόνος μου να πέσω στο πηγάδι... άλλωστε δεν θα είναι η πρώτη μου φορά... τον ξέρω τον δρόμο. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... όλοι ξέρουμε ότι η κότα βγαίνει από τ' αβγό... Σωστό;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σωστό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά και ότι το αβγό βγαίνει απ' την κότα... Σωστό κι αυτό;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σωστό κι αυτό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία!.. Ξέρεις μήπως ελόγου σου να μας 'πείς ποιο βγήκε πρώτα: η κότα από τ' αβγό ή το αβγό απ' την κότα;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Υπάρχει απάντηση...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με δυσπιστία). Υπάρχει;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι... αυτή που δίνουν όσοι ασπάζονται την Βίβλο. Έχετε διαβάσει την Βίβλο, έστω λίγο στην αρχή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, πώς... βεβαίως!.. Δηλαδή... δεν έτυχε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τέλος πάντων... Σύμφωνα, που λέτε, με την Βίβλο... κατά την πέμπτη ημέρα της δημιουργίας είπε ο Θεός «Εξαγαγέτω τα ύδατα ερπετά ψυχών ζωσών και πετεινά πετόμενα επί της γης κατά το στερέωμα του ουρανού». Κι αυτό ακριβώς έγινε... Δηλαδή, από τα ψάρια δημιουργήθηκαν ερπετά και πτηνά. Και η κότα βέβαια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκεπτικός). Ναι, ε; (Ξεροβήχει). Μμ... (Με ξαφνική έμπνευση). Αυτό όμως δεν είναι σίγουρο...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, λέω... δημιουργήθηκαν ερπετά και πτηνά, όπως λέει η Βίβλος... όχι όμως η κότα, όπως εμείς την ξέρουμε.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τι εννοείτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εννοώ πως δημιουργήθηκαν κάποια πτηνά κι αυτά έκαναν αβγά... και κάποια στιγμή από κάποιο αβγό κάποιου πτηνού, πλουτς... βγήκε ωραία-ωραία κάποιο άλλο πτηνό που εξελίχθηκε στην κότα που ξέρουμε... Μμ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Λίγο τραβηγμένο δεν νομίζετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τραβηγμένο... γιατί; Εδώ... από τα ψάρια βγήκανε ερπετά και πετούμενα... και δεν μπορεί από κάποιο πετούμενο να βγεί ένα άλλο; Δηλαδή, δεν μπορεί η κότα να βγήκε από το αβγό, ας 'πούμε, κάποιας νερόκοτας;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Δεν λέω... είναι μια άποψη που έχει κάποια βάση, αλλά και που δεν έχει υποστηριχθεί από κανέναν έως τώρα... Ενώ η άλλη έχει. Άλλωστε αυτά που λέει η Βίβλος έγιναν κατά την πέμπτη ημέρα της δημιουργίας με Θεϊκή προσταγή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οπότε, να πηγαίνω σιγά-σιγά...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Πού να πάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο πηγάδι, ντε!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μα, δεν τελειώσαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τελειώσαμε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και βέβαια, όχι!.. Τώρα θα κάνω εγώ μια ερώτηση σε σας και αν μου απαντήσετε σωστά, όχι μόνο δεν θα πάτε στο πηγάδι, αλλά θα βγούν και όλοι αυτοί που είναι μέσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα; Τότε, να την ακούσω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Προσέξτε, λοιπόν, κόριε Καραγκιόζη... Καλέσαμε με τον τελάλη να έλθουν εδώ όσοι θέλουν να μου κάνουν ερωτήσεις, γιατί πληροφορηθήκαμε πως κάποια κουτσομπολιά κυκλοφορούν για μένα τώρα τελευταία... φαντάζομαι θα έχετε κάτι υπόψη σας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έ; Ναι... Δηλαδή... πώς... πώς...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ήλθαν, που λέτε, και με επισκέφθηκαν... κάποιοι έτσι λαϊκοί άνθρωποι, κατώτεροι και μάλλον αμόρφωτοι... Έλληνες, ως επί το πλείστον, Χριστιανοί... ένας Εβραίος και κανένας Οθωμανός... Και κανένας με σπουδές και μόρφωση... Η ερώτησή μου, λοιπόν, είναι απλή: ποίος μπορεί να διαδίδει αυτά τα κουτσομπολιά και γιατί το κάνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εσείς που... απ' ό,τι γνωρίζω, είστε ένας άνθρωπος τετραπέρατος... που έχετε άποψη ακόμη και για το αν έχει γίνει πρώτα η κότα ή το αυγό... στην συγκεκριμένη υπόθεση ποια είναι η άποψή σας; Απαντήστε μου χωρίς δισταγμό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... να ρωτήσω πρώτα κάτι... κάτι προσωπικό;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ελεύθερα... ό,τι θέλετε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να δηλαδή... μήπως κάποιος εκεί από τον κύκλο σας ενδιαφέρθηκε, ξέρω 'γώ, αισθηματικά για την αφεντιά σου... και τον απογοήτευσε; Μήπως τον πίκρανε;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τώρα που μου το λέτε... κάπου πάει ο νους μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο, (κατ' ιδίαν) μαϊμουζέλ!.. Το 'πιασες το

υπονοούμενο... (Στην Βεζιροπούλα). Για ψάχ' τη δουλειά... (κατ' ιδίαν) μήπως τού 'πεσε βαριά η χυλόπιτα... (Ξεροβήχει).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Θα την ψάξω, λέει... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Θα ήθελα, λοιπόν, να σας ευχαριστήσω που ήλθατε και να σας εκφράσω τον θαυμασμό μου. Είστε όπως ακριβώς σας περιγράφουν: μεγαλοφούια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σεμνά). Τώρα... τι να ειπώ εγώ για την αφεντιά σου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Σε μένα τίποτε... σε άλλους ό,τι νομίζετε. Ακούστε όμως τώρα εγώ τι έχω να σας 'πώ: Θεωρώ ότι κερδίσατε και σας στέλνω αμέσως τις εκατό λίρες. Και θα ζητήσω από τον μπαμπά μου να δώσει εντολή να ελευθερωθούν και κάποιοι που, πιστέψτε με, με κρύα καρδιά ζήτησα να οδηγηθούν στο πηγάδι. Σας χαιρετώ, λοιπόν!.. (Στρέφει και εξερχόμενη προς την πλευρά του σαραγιού). Και... να μη φύγετε. Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπάσα... που θα φύγω!.. (Μονολογεί). Ε, ρε μανούλα μου... θα... θα ξεποδαριαστούμε στο γλέντι πάλι... (Μικρή σιγή. Εκατό λίρες... Ιυιί!.. Και είχα κάτι ρίγη απ' το πρωί... λιρόπονος μ' έπιανε... Παναγία μου!.. (Σε άλλο τόνο κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Αλλά και τι καλό κορίτσι, ρε, η κόρη του πατοά, ε; Μορφωμένη... 'ξηγημένη... σωστή!.. Ποιος, διάλο, γέμισε τον τόπο με κουτσομπολιά και κατηγορίες και συκοφαντίες; ΑΛΛ' αν δεν συνέβαινε αυτό, πώς θα 'κονόμαγα εγώ τις εκατό λίρες;

Σκηνή Ζ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού κρατώντας τα χρήματα για το μπαξισι και προχωράει με άργά βήματα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Σαλαμπαχαέρισον, πασά μου! (Κάνει τεμενά).

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω. Είσαι ο Καραγκιόζης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα. (Σηκώνεται και πλησιάζει). Αυτός είμαι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Μου είπε η κόρη μου τα καθέκαστα και θέλησα να έλθω ο ίδιος να σου δώσω το μπαξισι, αλλά και να σε συγχαρώ... Μπράβο σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βεζίρη μου, δε... δεν ξέρω πώς να ευχαριστήσω και την αφεντιά σου, αλλά και την Βεζιροπούλα μας, που είναι... χρυσή κοπέλα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Έννοια σου, κάτι θα σκεφθούμε... Πρώτα όμως... (του δίνει τα χρήματα) πάρε τις εκατό λίρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του).

Ευχαριστώ, πασά μου... Και ό,τι θέλει η αφεντιά σου ή η Βεζιροπούλα από μένα...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Τον διακόπτει). Άκουσε, Καραγκιόζη... γνώρισες την κόρη μου και είδες ότι δεν είναι έτσι όπως την κουβεντιάζουμε. Ε; Τι λες κι εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καμία σχέση, Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Γι' αυτό λέω... να βρεις και τον Χατζηαβάνη και όποιον άλλο νομίζεις... και ν' αρχίσετε να λέτε στον κόσμο όλα αυτά που διαπίστωσες, ώστε σιγά-σιγά να σταματήσουν αυτά τα κουτσομπολιά. Ε; Τι λες γι' αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα αυτό, πασά μου... δε... δεν χρειαζότανε να μου το ζητήσει η αφεντιά σου ή η θυγατέρα σου... από μόνος μου θα τό 'κανα!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμ!.. Και το άλλο που είπες στην Φατμέ... θα το ιδούμε... (Στρέφει και εξερχόμενος αργά προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, πασά μου. (Στο κοινό). Κι εδώ, φίλοι μου... η ωραία και καλή παράστασή μας "ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ" έλαβε τέλος... Νά 'στε όλοι καλά... Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχεται με σκέρτσο προς την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

